

สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

วิทยานิพนธ์

ของ

สัตยา ไชยเชษฐ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

วิทยานิพนธ์

ของ

สัตยา ไชยเชษฐ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

กุมภาพันธ์ 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

CONDITIONS, PROBLEMS AND GUIDELINES FOR OPERATIONAL DEVELOPMENT
FOR STUDENT DISCIPLINE ENHANCEMENT IN SCHOOLS UNDER THE
BUENGMAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

By

SATTAYA CHAICHET

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
At Sakon Nakhon Rajabhat University

February 2021

All Right by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ลัดยา ไชยเชษฐ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ ..... กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิธนา สุวรรณไตรย์) (รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ ..... กรรมการสอบและ
(ดร.เพ็ญผกา ปัญชนะ) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.สมัทนา หาญสุริย์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.ฤทัยทรัพย์ ดอกคำ) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

ประธานหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างยิ่ง
จากรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และ
ดร.สุภัทษา หาญสุริย์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาเอาใจใส่ดูแล
ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข
ข้อบกพร่อง ส่งผลให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความอนุเคราะห์
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์
นายสันติชัย พรหมอารักษ์ นางนรมน ไกรสกุล ดร.อุทัย อินทะนาม นายวิภาส วันตา
นายเสกศิลป์ กิณเรศ นายบุญถม บุตรมา นายณัฐพล สาตะศุภฤกษ์ และนางประไพพร
บุญริบูรณ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ในการเสนอแนวทางในการพัฒนาในการวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนครทุกท่าน ที่ให้ความรู้ในหลักการและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งให้การ
สนับสนุนและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้บริหาร ครู ครูพระ ทุกท่าน ที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถามเพื่อการ
วิจัยและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

และที่สำคัญที่สุด ขอขอบคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ รวมทั้งนักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 18 ที่ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือใน
ทุก ๆ ด้าน และคอยดูแลให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ ขอน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆบูชา บูชาพระคุณบิดามารดา ครู
อาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอนและสนับสนุนข้าพเจ้าตั้งแต่นั้น จนถึงปัจจุบัน

สัตยา ไชยเชษฐ

ชื่อเรื่อง	สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้าง วินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี
ผู้วิจัย	สัตยา ไชยเชษฐ์
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ดร.สุภัทนา หาญสุริย์
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 2) เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนที่มีสถานภาพต่างกัน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน และที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกันและ 3) หาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2561 จำนวน 387 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 89 คน และครูผู้สอน จำนวน 298 คน จาก 89 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test ชนิด Independent Samples) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

2. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

4. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

5. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

7. การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนของโรงเรียน ที่ควรได้รับการพัฒนา มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้ ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำกับดูแลและตรวจสอบ ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความประพฤติดี กล่าวยกย่องชมเชยให้รางวัล เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียนคนอื่น อบรมและชี้แจงแนวปฏิบัติให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้องมีกฎระเบียบอย่างชัดเจน จัดกิจกรรมสอดแทรกหรือบูรณาการ ประสานเครือข่ายร่วมกันดูแลเอาใจใส่ ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอและอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ

คำสำคัญ : วินัยนักเรียน, การเสริมสร้างวินัยนักเรียน

TITLE	Conditions, Problems and Guidelines for Operational Development for Student Discipline Enhancement in Schools under the Buengkan Primary Educational Service Area Office
AUTHOR	Sattaya Chaichet
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Chaiya Pawabutra Dr. Sumattana Hansuti
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) investigate operational conditions and problems of student discipline enhancement in schools under the Buengkan Primary Educational Service Area Office, 2) compare operational conditions and problems of student discipline enhancement in schools, classified by participants with different status, types of school program provision, school sizes, and work experience, and 3) to establish the guidelines for developing operations of student discipline enhancement in schools. The samples consisted of 89 school administrators and 298 teachers from 89 schools under the Buengkan Primary Educational Service Area Office in the 2018 academic year, yielding a total of 387 participants. The research instrument for data collection was a set of 5 – level rating scale questionnaires. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, t–test for Independent Samples, and One – Way ANOVA.

The findings were as follows:

1. The operational conditions of student discipline enhancement in schools as perceived by participants, as a whole, were at a high level, whereas the operational problems, as a whole, were rated at a low level.
2. The operational conditions of student discipline enhancement in schools as perceived by participants with different status, as a whole, were not

different, whereas the operational problems, as a whole, were significantly different at the .05 level.

3. The operational conditions and problems of student discipline enhancement in schools as perceived by participants from different types of school program provision, as a whole, were not different.

4. The operational conditions and problems of student discipline enhancement in schools as perceived by participants from different school sizes, as a whole, were not different.

5. The overall operational conditions of student discipline enhancement in schools as perceived by participants from different work experience differed significantly at the .01 level.

6. The overall operational problems of student discipline enhancement in schools as perceived by participants with different working experience were not different.

7. The guidelines for operational development for student discipline enhancement in schools consisted of two aspects needing improvement: Behaviors and Disciplinary Practices. The development guidelines were proposed as follows: Teachers must be good role models. In addition, schools should appoint monitoring and inspection committees. School public relations activities should also enhance and cultivate appropriate behaviors of students. A provision of good behavior support and promotion in students through appraisals and rewards should be implemented to set an example for other students. Schools should also provide training and identify students the code of conduct and practice. The activities should be integrated within subjects, and coordinated with networks regularly and continuously for student discipline's improvement.

Keywords: Student Discipline, Student Discipline Enhancement

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	7
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
สมมติฐานการวิจัย	8
ความสำคัญของการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	9
กรอบแนวคิดการวิจัย	11
นิยามศัพท์เฉพาะ	12
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย.....	16
ความหมายของวินัย	16
ความสำคัญของวินัย	16
ประเภทของวินัย	17
การเสริมสร้างวินัยของนักเรียน	19
ปัญหาและสาเหตุของการขาดวินัยของนักเรียน	21
ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย	25
นโยบายและแนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียน	27
นโยบายด้านระเบียบวินัยของกระทรวงศึกษาธิการ	27
แนวทางกำหนดเครื่องแต่งกายของนักเรียน	28
แนวทางกำหนดความประพฤติของนักเรียน	32
แนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียน	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
แนวทางการลงโทษตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
งานวิจัยในประเทศ	37
งานวิจัยต่างประเทศ	43
3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากิจการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
ประชากร	48
กลุ่มตัวอย่าง	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56
ลักษณะของเครื่องมือ	56
การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางพัฒนากิจการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี	61
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	64

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
ความมุ่งหมายของการวิจัย	105
สมมติฐานของการวิจัย	106
วิธีดำเนินการวิจัย	107
สรุปผลการวิจัย	111
การอภิปรายผลการวิจัย	111
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	121
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้	121
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	121
บรรณานุกรม	123
ภาคผนวก	133
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	135
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย	141
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	161
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือ	177
ภาคผนวก จ ภาพประกอบการวิจัย	193
ประวัติย่อของผู้วิจัย	201

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน และโรงเรียนในสังกัดแต่ละอำเภอ	50
2	รายละเอียดของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายอำเภอ	51
3	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพและ ลักษณะการเปิดสอน	65
4	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพและขนาด ของโรงเรียน	66
5	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพและ ประสบการณ์ในตำแหน่ง	67
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายสภาพการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมและรายด้าน	68
7	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับ สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ด้านการแต่งกาย	69
8	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับ สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ด้านความ ประพฤติ	72
9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับ สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ด้านการปฏิบัติตน	75

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายปัญหาการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมและรายด้าน	78
11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับ ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการแต่งกาย	79
12	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับ ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านความประพฤติ	82
13	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับ ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการปฏิบัติตน	85
14	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี	88
15	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อปัญหาการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี	89
16	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี	90

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ	91
18	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ	92
19	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ	93
20	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ.....	94
21	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ.....	95
22	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ.....	97

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้าง วินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี 99	99
24 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ สภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 179	179
25 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม สภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 187	187
26 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 190	190

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	11
2 สัมภาษณ์ ผศ.ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่	195
3 สัมภาษณ์ ผศ.ดร.เพ็ญพิศ ธรรมรัตน์	195
4 สัมภาษณ์ นางนรมน ไกรสกุล	196
5 สัมภาษณ์ นายสันติชัย พรหมอาร์ักษ์	196
6 สัมภาษณ์ ดร.อุทัย อินทะนาม	197
7 สัมภาษณ์ นายวิภาส วันตา	197
8 สัมภาษณ์ นายเสกศิลป์ กิณเรศ	198
9 สัมภาษณ์ นายบุญถม บุตรมา	198
10 สัมภาษณ์ นางประไพพร ปุณริบูรณ์	199
11 สัมภาษณ์ นายณัฐพล สาคะศุภฤกษ์	199

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 1)

การที่จะพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ให้เกิดขึ้นในอนาคตนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทั้งในระยะกลางและระยะยาว โดยเฉพาะ “การพัฒนาคน” ให้มีการเตรียมความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทักษะการเรียนรู้และการเสริมสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพของคน โดยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มาประยุกต์ใช้ทั้งในเชิงระบบ

และโครงสร้างของสังคมไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น แต่ที่ผ่านมามาประเทศไทยไม่ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว เมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้นโยบายขาดความต่อเนื่อง การพัฒนาจึงเกิดภาวะหยุดชะงักหรือชะงักงัน ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2559 อันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ จึงได้กำหนดให้รัฐต้องจัดทำ “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน โดยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาตินี้ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่สำคัญในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) และต่อเนื่องสู่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไปนั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ยึดยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันไปตลอด 20 ปี นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดทำแผนการศึกษาระดับชาติในระยะยาว ก็ได้พิจารณากรอบแนวทางการดำเนินงาน ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี มาใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 ด้วยเช่นกัน เพื่อให้เกิดการบูรณาการเชื่อมโยงไปในทิศทางเดียวกันกับแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัย ตั้งแต่แรกเกิดไปจนตลอดชีวิต (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559, หน้า 10)

แนวทางในการจัดการศึกษาซึ่งจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้เป็นตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 มาตรา 22 ระบุว่าจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มาตรา 24 การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนต้องฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการและประยุกต์นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อไปสู่เป้าหมายของการเป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้จึงต้องจัดการเรียนรู้

ที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนมีทักษะการบวนการคิด รู้จักวิเคราะห์และพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553, หน้า 1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพและจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ 1) มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้ 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 5-7) ซึ่งการเสริมสร้างวินัยมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่พระราชทานแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตภาคใต้ จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2524 ความว่า “ผู้คนที่ระเบียบวินัยนั้นเป็นผู้ที่เข้มแข็ง เป็นผู้หวังดีต่อตนเอง เป็นผู้ที่จะมีความสำเร็จในอนาคต การปฏิบัติด้วยความมีระเบียบวินัย การปฏิบัตินั้นสำเร็จ” ดังนั้นการเสริมสร้างให้คนไทยมีวินัยจึงเป็น

ส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพของคนไทย นายกรัฐมนตรี (พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา) จึงได้กำหนดให้เป็นหนึ่งในค่านิยมหลัก 12 ประการ เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาคนไทย คือ “มีระเบียบ วินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่” สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดกับผู้เรียนในข้อที่ 1 ว่า “มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง” วินัยในตนเอง เป็นการบังคับควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนจากการเรียนรู้และเป็นการยอมรับในคุณค่า โดยอาศัยแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับอุดมคติ ซึ่งเป็นการกำกับพฤติกรรมให้เป็นตามความตั้งใจ และตามข้อกำหนด ระเบียบ กฎเกณฑ์ ส่งผลให้มีความสุข ประสบความสำเร็จ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561, หน้า 4)

การประพาศติวินัยเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ก่อให้เกิดผลเสียแก่ผู้ประพาศติ และยังมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น ต่อองค์กร และสังคม ซึ่งการประพาศติวินัยนักเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่ครูอาจารย์ บิดามารดา หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาสาเหตุของการประพาศติวินัย ของนักเรียน เราต้องยอมรับว่าทั้งในอดีตและปัจจุบัน สังคมไม่อาจสามารถตอบสนองความต้องการของทุกคน ด้วยเหตุนี้การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขของสังคมที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ปัญหาสำคัญของการขาดระเบียบวินัยของสังคมก็ปรากฏออกมาในลักษณะ การกระทำ ความสกปรก และความเสียหายแก่สาธารณสถาน การไม่เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม การใช้คำสั่งและความรุนแรงมากกว่าใช้เหตุผล การทะเลาะวิวาท การก่ออาชญากรรม ในสังคม โรงเรียนนั้นนักเรียนขาดระเบียบวินัยออกมาในรูปแบบของการขาดเรียน มาสาย หนีเรียน การแต่งกาย การประพาศติไม่เหมาะสม ขาดคุณธรรมจริยธรรม การมั่วสุม ในสถานที่อันไม่สมควรกิริยามารยาท เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องรับผิดชอบ ครอบครัวยุคใหม่ บทบาทหน้าที่ของตนในการร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น (สุปราณี สุวรรณฉวี, 2554, หน้า 26)

วินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิริยะธรรม คุณธรรม การประพาศติตนที่ดีส่งผลให้ชุมชน สังคม และประเทศชาติมีการพัฒนาไปในทางที่ดี และมีคุณภาพ ชุมชน สังคม และประเทศชาติใดก็ตามที่มีบุคคลที่ไร้ระเบียบวินัย ไม่มีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม หรือแม้แต่ประเทศชาติก็จะพบกับวิกฤตการณ์และไม่ประสบ

ความสำเร็จถึงวัตถุประสงค์วินัยเป็นสิ่งสำคัญที่เกิดขึ้นได้จากทั้งตนเองและการฝึกฝน
 ปลูกฝังควรจะต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็กครอบครัว ชุมชน และวิถีชีวิตในสังคม มีความสัมพันธ์
 เกี่ยวเนื่องและมีอิทธิพลที่สำคัญในการปลูกฝังและพัฒนาวินัยของเด็ก บิดามารดาและครู
 บาดอาจารย์เป็นบุคคลที่สำคัญที่สร้างให้เด็กเป็นผู้มีวินัยและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและ
 โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของเด็ก สมาชิกในสังคมมาจากครอบครัวที่มีความ
 แตกต่างกัน ซึ่งโรงเรียนจะต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในสังคมให้เด็กได้ฝึกฝน
 การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในภายหน้าเด็กจะเอาอยู่การแนะนำ และการนำทาง
 ผู้ที่จะประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีก็คือพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูในการเสริมสร้างวินัย
 ให้เกิดขึ้นกับเด็กนั้นจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นแต่แรก โดยการชี้แจง แนะนำ และให้ข้อตกลง
 ร่วมกันด้วยเหตุผลของครูในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กยอมรับข้อตกลงนั้น ๆ
 และเสริมเข้าไปตลอดเวลาที่สอนเนื้อหาวิชานั้นอยู่ และการแต่งกายเป็นวัฒนธรรม
 อย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นผู้มีอารยธรรม โดยเฉพาะในสถาบันที่มีเครื่องแบบ
 ซึ่งระเบียบการแต่งกายได้ระบุไว้ชัดเจนให้ยึดปฏิบัติ ในฐานะที่นักเรียนเป็นผู้ที่อยู่ในวัย
 ที่ต้องความมีระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกายของนักเรียน และการรักษาความสะอาดของ
 เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายให้เรียบร้อยอยู่เสมอ เป็นการสร้างบุคลิกที่ดีให้กับนักเรียน การแต่ง
 กายตามระเบียบข้อตกลงหรือข้อบังคับของนักเรียน นักเรียนที่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ
 ถือว่าเป็นนักเรียนที่มีวินัย (พวงผกา แซ่ตัน, 2554, หน้า 3) ดังนั้นการสร้างวินัยจึงมีความ
 จำเป็นอย่างยิ่งกับนักเรียนทุกคน อย่าคอยจนเกิดปัญหาเพราะวินัยเป็นสิ่งที่ต้องสร้าง
 เสริมให้เกิดขึ้นกับเด็กตั้งแต่เมื่อเขายังเล็ก ยิ่งเล็กเท่าไรก็ยิ่งดีเพราะวินัยที่ดีเมื่อเกิดกับเด็ก
 แล้วจะติดตัวเขาไปจนโตและจะกลายเป็นส่วนของมโนธรรมประจำใจเขาไปจนตลอดชีวิต
 (นวลศิริ เปาโรหิตย์, 2553, หน้า 12)

การปลูกฝังและเสริมสร้างวินัยให้แก่คนในชาติ จึงต้องดำเนินการอย่างจริงจัง
 และต่อเนื่องและไม่ปล่อยให้เป็นการกระทำที่ของรัฐบาลแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่
 ของประชาชนในชาติและทุกฝ่ายจะต้องช่วยเหลือและร่วมมือกัน โดยเริ่มต้นที่เยาวชน
 ซึ่งเป็นนักเรียนตั้งแต่แรกเกิดและระดับอนุบาลขึ้นไป ด้วยการฝึกฝน อบรมจนเป็นนิสัยและ
 นำระเบียบวินัยที่ฝึกฝนไว้นั้นออกไปปฏิบัติจริงในชุมชนให้ประพฤติปฏิบัติตน จึงเป็นสิ่งที่ม
 ความสำคัญและมีความจำเป็น สำหรับนักเรียนเพราะ “วินัย” เป็นคุณสมบัติที่ส่งเสริมให้
 นักเรียนได้ประพฤติดีและเป็นคุณสมบัติพื้นฐานในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคตและวินัย
 จะเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะวินัยจะเป็นสิ่งที่คอยป้องกัน

จากสิ่งที่รบกวนย่ำยู่การเรียนรู้ และทำให้การเรียนรู้ถูกรบกวนน้อยที่สุด (ครรชิต โทรัตน์, 2563, หน้า 2-3)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีบทบาทในการจัดการศึกษา ตามภารกิจที่ได้รับผิดชอบ ซึ่งมีโรงเรียนประถมศึกษาและขยายโอกาส จำนวน 213 โรงเรียน มีทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก กระจายอยู่ตามอำเภอ ต่าง ๆ ของจังหวัดปทุมธานี มีทั้งหมด 8 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอปทุมธานี อำเภอเสนา อำเภอเมืองหลวง อำเภอศรีวิไล อำเภอพรเจริญ อำเภอป่าโมก อำเภอไชยสิทธิ์ และอำเภอ ปากคาด มีการจัดการศึกษาตามสภาพทางด้านสังคมทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นและนโยบาย

กระทรวงศึกษาธิการ จากจุดเน้นด้านการบริหารและการจัดการศึกษาคุณภาพนั้น โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีการบริหารโดยเน้นการมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน (Participation and Accountability) (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษาระดับประถมศึกษาปทุมธานี, 2561, หน้า 3-10)

จากรายงานการพัฒนาคูณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2561 ของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาการศึกษาระดับประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า จุดที่ควรพัฒนา ได้แก่ การพัฒนาปลูกฝัง ในเรื่องสุขนิสัยที่ดี เช่น การล้างมือก่อนรับประทานอาหาร ล้างมือ ก่อนออกจากห้องน้ำ ห้องส้วม และการเลือกรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ ให้เป็นนิสัย คิดเป็นร้อยละ 41.20 การรักษาความสะอาดเสื้อผ้า ร่างกายยังควรได้รับการแก้ปัญหาและปลูกฝัง คิดเป็น ร้อยละ 50 ขาดการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการควบคุมดูแลการใช้สื่อ เทคโนโลยีของผู้เรียนอย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์ คิดเป็นร้อยละ 30 และการส่งเสริม กิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน เป็นรายบุคคล ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ทำงาน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข คิดเป็นร้อยละ 11.11 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การศึกษาระดับประถมศึกษาปทุมธานี, 2562, หน้า 1-30)

จากปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนและความสำคัญของวินัยนักเรียน รวมไปถึงจุดเน้นที่ควรพัฒนาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาวินัยของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ต่อไป

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด
2. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนต่างกันแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
6. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน

5. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน

6. เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ อยู่ในระดับมาก

2. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน

3. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ที่มีลักษณะการเปิดสอนต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน

4. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน

5. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ทำให้ทราบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ
2. ได้แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ได้นำผลไปพัฒนาเสริมสร้างวินัยนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
3. เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 213 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 2,913 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 213 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,700 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 387 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้การกำหนดตามตาราง Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 89 คน และครูผู้สอนจำนวน 298 คน

2. ขอบเขตด้านวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามแนวคิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 62-70) ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 3.1 ด้านการแต่งกาย
- 3.2 ด้านความประพฤติ
- 3.3 ด้านการปฏิบัติตน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 4.1.1 สถานภาพ
  - 4.1.1.1 ผู้บริหาร
  - 4.1.1.2 ครูผู้สอน
- 4.1.2 ลักษณะการเปิดสอน
  - 4.1.2.1 โรงเรียนประถมศึกษา
  - 4.1.2.2 โรงเรียนขยายโอกาส
- 4.1.3 ขนาดของโรงเรียน
  - 4.1.3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
  - 4.1.3.2 โรงเรียนขนาดกลาง
  - 4.1.3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่
- 4.1.4 ประสบการณ์ในตำแหน่ง
  - 4.1.4.1 น้อยกว่า 10 ปี

4.1.4.2 10-20 ปี

4.1.4.3 มากกว่า 20 ปี

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ สภาพ ปัญหาและ
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบางบัวทอง ใน 3 ด้าน ประกอบด้วย

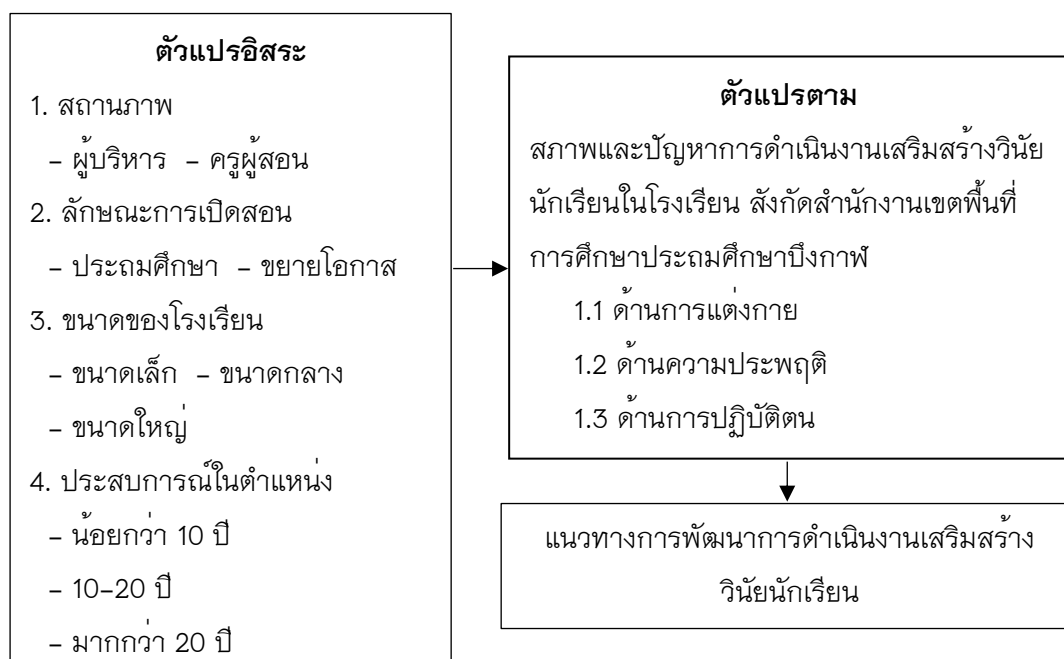
4.2.1 ด้านการแต่งกาย

4.2.2 ด้านความประพฤติ

4.2.3 ด้านการปฏิบัติตน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้าง
วินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบางบัวทอง ผู้วิจัย
ได้ปรับปรุงกรอบแนวคิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551,
หน้า 62-70) ที่สำคัญ 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ ด้านการปฏิบัติตน
ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิตยสารศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิตยสารศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. วินัยของนักเรียน หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อปฏิบัติ และข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นกฎเกณฑ์ในการปฏิบัติของทางราชการที่กำหนดให้ใช้กับนักเรียนให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามในด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติตน
2. การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ
  - 2.1 ด้านการแต่งกาย หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นไปตามระเบียบข้อปฏิบัติการแต่งกายของโรงเรียน ได้แก่ การสวมเสื้อ รองเท้า ถุงเท้า ทรงผม การแต่งหน้า เครื่องประดับต่าง ๆ
  - 2.2 ด้านความประพฤติ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ได้แก่ ปัญหาการขาดเรียนหรือหนีเรียน ปัญหาการจับกลุ่มมั่วสุม ปัญหาด้านสารเสพติดให้โทษ ปัญหาการแสดงกิริยาวาจาก้าวร้าว ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาขู้สาว ปัญหาการเที่ยวกลางคืน ปัญหาการมาโรงเรียนสาย ปัญหาการพกพาอาวุธ ปัญหาการขับซี้รถจักรยานยนต์แข่งขันความเร็ว ปัญหาการลักขโมย
  - 2.3 ด้านการปฏิบัติตน หมายถึง การปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของนักเรียน และการกระทำใด ๆ ที่รักษา ส่งเสริมชื่อเสียงของตนและโรงเรียน ซึ่งเป็นการปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมอันดีงาม ได้แก่ การมีสัมมาคารวะ การแสดงความเคารพ การสวัสดีทั้งกาย วาจา ใจ
3. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ
4. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่ทำให้การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนไม่สำเร็จตามความคาดหวังหรือตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
5. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน หมายถึง วิธีการหรือกิจกรรมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาปีงาฬ โดยผลในด้านสภาพในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยรายด้านต่ำกว่าในค่าเฉลี่ยรวม และปัญหาในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวม มาเป็นประเด็นสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญนำเสนอแนวทางพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีงาฬ จำนวน 10 ท่าน

6. สถานภาพ หมายถึง สถานภาพดำรงตำแหน่งของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีงาฬ ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 สถานภาพ ดังนี้

6.1 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีงาฬ

6.2 ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีงาฬ

7. ลักษณะการเปิดสอน หมายถึง ลักษณะการเปิดการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีงาฬ

7.1 โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีงาฬ ที่เปิดการสอนในระดับประถมศึกษา (อ.1 – ป.6)

7.2 โรงเรียนขยายโอกาส หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีงาฬ ที่เปิดการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 – ม.3)

8. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง สถานภาพทางกายภาพของโรงเรียนที่กำหนดตามจำนวนนักเรียน ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

8.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน

8.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121- 500 คน

8.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 501 คนขึ้นไป

9. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานในสภาพการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน ที่ผ่านมาทั้งหมดโดยนับเป็นปี ดังนี้

9.1 น้อยกว่า 10 ปี

9.2 10-20 ปี

9.3 มากกว่า 20 ปี

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย
  - 1.1 ความหมายของวินัย
  - 1.2 ความสำคัญของวินัย
  - 1.3 ประเภทของวินัย
  - 1.4 การเสริมสร้างวินัยของนักเรียน
  - 1.5 ปัญหาและสาเหตุของการขาดวินัยของนักเรียน
  - 1.6 ทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย
2. นโยบายและแนวทางเสริมสร้างวินัยนักเรียน
  - 2.1 นโยบายด้านวินัยของกระทรวงศึกษาธิการ
  - 2.2 แนวทางการกำหนดเครื่องแต่งกายของนักเรียน
  - 2.3 แนวทางการกำหนดความประพฤติของนักเรียน
  - 2.4 แนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียน
  - 2.5 แนวทางการลงโทษตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับวินัย

1. ความหมายของวินัย

“วินัย” มีความหมายที่อธิบายไว้หลากหลายดังต่อไปนี้

สุเทพ แสงวรรณ (2553, หน้า 29) กล่าวว่า วินัย หมายถึง ระเบียบ และข้อบังคับที่กำหนดขึ้นโดยบุคคลในสังคมเพื่อให้สังคมนั้น ๆ มีระเบียบแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีและข้อปฏิบัติตามและใช้ควบคุมพฤติกรรมตนเอง บุคคลในสังคม เพื่อให้สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 13) กล่าวว่า วินัย หมายถึง กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติ ตาม เพื่อความสงบสุขของโรงเรียนและฝึกให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2555, หน้า 211) ได้ให้ความหมายของวินัย ว่า หมายถึง ระเบียบข้อบังคับที่ห้าม ที่อนุญาต วางไว้เป็นหลักเพื่อความสงบเรียบร้อย ติงามของตนเองและหมู่คณะ

Rice (1981, p. 164) ได้อธิบายความหมายของวินัย ไว้ 3 ประการ คือ

1. การฝึกอบรมเพื่อแก้ไขความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน ฝึกฝนให้มีความแข็งแกร่ง หรือปรับปรุงให้สมบูรณ์
2. ควบคุมโดยใช้ระเบียบ กฎหมายให้ปฏิบัติตาม
3. การลงโทษหรือการสั่งสอน

โดยสรุปแล้ว วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้น เพื่อสำหรับควบคุมความประพฤติทางกาย วาจา ของคนในสังคมให้เรียบร้อยติงามเป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน ควบคุมอารมณ์พฤติกรรมที่แสดงออกมาและเพื่อให้เกิดความสงบสุขเรียบร้อยในสังคม

2. ความสำคัญของวินัย

วินัยเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคนให้มีความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สงบเรียบร้อย ก่อให้เกิดผลดีต่อสังคม มีผู้กล่าวถึงความสำคัญไว้ดังนี้

รัตนารักษ์ สมบัติตรา (2552, หน้า 19) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยว่า วินัยเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง และเคารพต่อกฎหมายของบ้านเมืองก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ ทำให้ประเทศชาติมีความสุข

เอี่ยมพร ลาโยธิ (2552, หน้า 22) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยว่า วินัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนและเป็นสิ่งที่จำเป็นมีความสำคัญ เป็นอย่างมากสำหรับนักเรียน ถ้าเด็กนักเรียนขาดวินัยการเรียนการสอนย่อมไม่เกิด ประสิทธิภาพเท่าที่ควร วินัยนักเรียนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การปฏิบัติของครูด้วย วินัย เป็นเรื่องสมรรถภาพของครูที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน และดำเนินภายใน ห้องเรียนซึ่งจะทำให้บรรยากาศการจัดเรียนการสอนดีขึ้น

ทรงศักดิ์ สารรัตน์ (2553, หน้า 21) กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยไว้ว่า วินัยเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างให้ผู้ปฏิบัติตามระเบียบ แบบแผน ข้อตกลงที่กำหนดขึ้น เกิดความรู้สึกสำนึกเคยชินที่จะประพฤติปฏิบัติตนไปในทางที่ดีงาม

อัญชิสรา สุรีย์แสง (2553, หน้า 11) กล่าวถึงความสำคัญของความมีวินัย ในตนเองนั้น มีคุณค่าและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบุคคลและสังคม เพราะถ้าหากว่าสังคม ใดที่สมาชิกมีวินัย ในตนเองอย่างเคร่งครัดแล้ว สังคมนั้นจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และช่วยพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า ได้ไม่หยุดยั้ง

พวงผกา แซ่ตัน (2554, หน้า 20) กล่าวถึงความสำคัญของวินัยว่า วินัย เป็นสิ่งสำคัญ ในการพัฒนาคนชุมชน สังคม และประเทศชาติเป็นการฝึกอบรมบุคคลให้ รู้จักระเบียบวินัย ข้อบังคับของสังคม ให้บุคคลสามารถควบคุมตนเองและอยู่ร่วมกับบุคคล อื่นในสังคมได้อย่างสงบ และมีความสุข

โดยสรุปแล้ว วินัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีวินัย ในตนเองเคารพต่อกฎหมาย มีความรับผิดชอบ สังคมใดที่มีผู้มีวินัยย่อมก่อให้เกิดผลดีต่อ ประเทศชาติ ดังนั้น การปลูกฝังให้เด็กมีวินัยในตนเอง ควรปลูกฝังตั้งแต่ยังเยาว์วัยเพื่อให้ เด็กได้ซึมซับจนเป็นนิสัย ย่อมนำผลจากการมีวินัยในตนเอง ไปพัฒนาตน พัฒนาชุมชน ตลอดจนพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง

3. ประเภทของวินัย

วินัยเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องนำมาใช้ในโรงเรียนเพื่อควบคุมพฤติกรรมของ นักเรียน ซึ่งมีนักวิชาการและนักการศึกษา ได้กล่าวถึงประเภทของระเบียบวินัย ดังต่อไปนี้

จุฑาเทพย์ จิตคติ (2552, หน้า 12) กล่าวว่าวินัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ วินัยในตนเองซึ่งเป็นจิตสำนึกภายในจิตใจของตนเองสามารถควบคุมจิตใจและพฤติกรรม ของตนเองได้ และวินัยทางสังคมซึ่งเป็นวินัยที่เกิดจากการควบคุมอำนาจจากภายนอก ส่งผลต่อการควบคุมจิตใจและพฤติกรรมของบุคคล

พระมหาสมชาย ฐานวุฑโฒ (2552, หน้า 73) ได้กล่าวถึงประเภทของวินัยออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. วินัยทางโลก หมายถึง ระเบียบสำหรับควบคุมคนในสังคมแต่ละแห่ง เป็นข้อตกลงของคนในสังคมนั้นที่จะให้ทำ หรือไม่ให้ทำในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งบางครั้งเราเรียกชื่อแยกแยะออกเป็นหลายอย่าง เช่น กฎหมาย พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ข้อบังคับ ระเบียบ แบบแผน ประเพณี คำสั่ง ประกาศ กติกา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้รวมเรียกว่า วินัยทางโลกทั้งสิ้น

2. วินัยทางธรรม เนื่องจากเราชาวพุทธมีทั้งคฤหัสถ์และบรรพชิต ดังนั้น ทางพระพุทธศาสนาจึงมี 2 ประเภท คือ

2.1 อมาคาริยวินัย วินัยสำหรับผู้ออกบวช ได้แก่ วินัยของพระภิกษุสามเณร

2.2 อาคาริยวินัย วินัยสำหรับผู้ครองเรือน ได้แก่ วินัยของชาวพุทธชายหญิงทั่วไป

สุเทพ แสงธรรม (2553, หน้า 28) กล่าวถึงประเภทของวินัยว่า เด็ก ๆ ควรมีวินัยในด้านต่าง ๆ ได้แก่ วินัยในความประพฤติทั่วไป วินัยในกิจวัตรประจำวัน วินัยในการเรียน วินัยในการทำงาน และวินัยในการควบคุมตนเอง

พระครูสมุห์ศรัณย์ ปญญาวชิโร (2556, หน้า 19) กล่าวถึงประเภทของวินัย ไว้ดังนี้

1. วินัยในตนเอง คือ กระบวนการหรือวิธีการควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมของตนเองได้ โดยตนเป็นผู้แนะนำตนเองให้ประพฤติไปตามแนวทางที่เลือกกว่าเหมาะสมถูกต้องดีงาม

2. วินัยในหมู่คณะ คือ การใช้ระเบียบข้อบังคับเป็นเครื่องช่วยรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดสถานที่จูงใจให้มีการปฏิบัติงาน โดยมุ่งถึงผลสำเร็จอันดีในทางปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตามการรักษาวินัยทั้ง 2 ประเภท มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งมิฉะนั้นแล้วการปฏิบัติงานนั้น ๆ จะไม่บรรลุผลตามความมุ่งหมายได้

สรุปได้ว่า วินัยแบ่งได้ 2 ประเภท คือ 1) วินัยในตนเอง คือ แนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับความสนใจ หน้าที่ของตนและควบคุมตนเองให้ประพฤติในทางที่ดี 2) วินัยทางสังคม คือ แนวปฏิบัติที่ทุกคนในสังคมยึดปฏิบัติตามหน้าที่ในสังคมนั้น ๆ เพื่อให้สังคมเกิดความเรียบร้อยและสงบสุข

4. การเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียน

การเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียน หมายถึง การให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง ซึ่งในโรงเรียนจะต้องมีกระบวนการจัดกิจกรรม หรือสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกความอดทน เชื้อฟังปฏิบัติตาม และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ จนกระทั่งเกิดการปฏิบัติเป็นกิจนิสัยเคยชินด้วยความเต็มใจ และสมัครใจในการสร้างระเบียบ และสมัครใจในการสร้างระเบียบวินัยให้นักเรียนนั้น มีผู้แสดงความเห็นไว้หลายท่าน ดังนี้

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2553, หน้า 22 – 23) กล่าวว่า การฝึกวินัยเริ่มได้ตั้งแต่เด็กยังเล็ก โดยต้องคำนึงถึงระดับความเข้าใจของเด็กแต่ละคน มีพัฒนาการของความสามารถในเรื่องการรู้จักช่วยเหลือตนเอง ความรู้ความเข้าใจภาษา เข้าใจเหตุการณ์ลำดับเรื่องราวความเข้าใจในเรื่องเหตุผลการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม แตกต่างกันไป ดังนั้นการฝึกให้เด็กมีวินัยจึงต้องให้เหมาะสมกับอายุความรู้ความเข้าใจของเด็กแต่ละวัยไว้ดังนี้

1. วัยทารกเด็ก ยังไม่เข้าใจในคำสั่งกฎเกณฑ์กติการะเบียบ ปฏิบัติการให้รางวัลหรือลงโทษการที่ผู้ใหญ่ให้มีระเบียบจัดเตรียมในการตอบสนองความต้องการของเด็กดำเนินการในชีวิตประจำวัน ให้เด็กได้รับความอบอุ่นและรู้สึกปลอดภัย นับว่าเป็นก้าวของการเริ่มให้เด็กคุ้นเคยกับแบบปฏิบัติที่ดีเป็นที่มาของการฝึกวินัย
2. วัยเด็กเล็กเด็กเริ่มรู้จักกฎเกณฑ์ระเบียบ ปฏิบัติรู้จักหยุดหรืออดกลั้นรู้จักอันตรายจากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว รู้จักควบคุมพฤติกรรมและมีการแสดงอารมณ์ร่วมตอบโต้ เช่น ทูบตี หยิก กัดผู้ใหญ่จึงต้องช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ไม่ให้ฝังแน่นเป็นนิสัยด้วยการพูดย้ำ บอกซ้ำให้เด็กฟังจนขึ้นใจวันก่อนเรียนความสามารถทางภาษาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว เด็กเรียนรู้ได้ไวเข้าใจ จากสื่อการตอบโต้ผู้ใหญ่ ควรฝึกวินัยโดยการใชภาษาที่ชัดเจนทำที่น้ำเสียงที่แสดงให้เด็กรู้ว่าอย่างไรจึงถูกต้องกระตุ้นให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับค่านิยมของสังคมวัยเรียนความสามารถทางภาษาพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีครูสิ่งที่เด็กได้แสดงออกนั้นมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น และสิ่งที่ผู้อื่นแสดงตอบโต้ก็มีผลต่อเด็กกฤษฎีธรรมแต่ไม่ใช่เผด็จการ
3. วัยรุ่นช่วงวัยนี้มีความต้องการอิสระ คิดหาเหตุผลค้นหารู้จักตนเอง จึงมักวิจารณ์ค่านิยมมาตรฐานของสังคม ทำให้ไม่พ้นการเกิดขัดแย้งในคำพูดหรือการกระทำกับพ่อแม่ผู้ใหญ่ใกล้ชิดทางออกที่ดี คือ การให้โอกาสให้ได้ลอกเรียนแบบจากพ่อแม่

และผู้ใหญ่ใกล้ชิด ซึ่งควรเป็นแบบของความมีเหตุผลยุติธรรมรับผิดชอบและมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี

ชูชัย อาจวิชัย (2553, หน้า 22) กล่าวว่า การเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียนมีหลายแนวทาง เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จนกระทั่งเกิดการปฏิบัติเป็นกิจนิสัยเคยชินด้วยความเต็มใจและสมัครใจ เช่น ให้ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างระเบียบ วิธีปฏิบัติให้แก่ นักเรียน การฝึกวินัยเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นการสอนเด็กให้รู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่นักเรียน ซึ่งเด็กควรมีความรู้เกี่ยวกับวินัยในเรื่องต่าง ๆ เช่น ความประพฤติทั่วไป วินัยในกิจวัตรประจำวัน วินัยในการเรียน วินัยในการทำงาน และในการควบคุมตนเอง การสร้างวินัยยังทำให้เกิดความสุขและนำไปสู่การปฏิบัติด้วยความพึงพอใจได้ เพราะในด้านจิตใจนั้นจะต้องประกอบด้วย การคิดดี พูดดี และทำดี

ณภัสสร เสนแพ้ง (2556, หน้า 22) กล่าวสรุปได้ว่าการส่งเสริมหรือสร้างวินัยในตัวเด็กเราต้องเริ่มตั้งแต่ที่บ้านหรือสถาบันครอบครัวต้องให้ความรัก ความอบอุ่นดูแลเอาใจใส่เด็กให้คำปรึกษาหรือถูกวิธี โรงเรียนก็จะเป็นสถาบันที่ขัดเกลาตัวเด็ก อีกครั้ง ต่อจากพ่อแม่ผู้ปกครองต้องให้ความเข้าใจและใช้กฎเกณฑ์ที่เหมาะสมกับวัย ไม่ลงโทษเด็กตามความรู้สึกของตนเองดูแลเอาใจใส่ เมื่อทุกคนเท่าเทียมกันทุกคนเด็กก็จะเป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัยในตนเองต่อไป

ชาญชัย ศรีเพชร (2557, หน้า 27) กล่าวว่า ระเบียบและวินัยนั้นมีความสัมพันธ์กัน การมุ่งหวังให้เกิดวินัยที่ดีต้องให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันสร้างกิจกรรมที่เสริมสร้างวินัยนั้นจะต้องเป็นกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นด้วยความร่วมมือของนักเรียน เพื่อสนองความต้องการความสนใจและส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน นอกเหนือไปจากกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร ความเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมการเรียนการสอนให้กว้างขวางยิ่งขึ้นเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัยค่านิยมและปลูกฝังเจตคติที่พึงประสงค์แก่นักเรียนขั้นต้น ๆ ซึ่งเป็นรากฐานของพัฒนาการทางจริยธรรมขั้นต่อไปและเมื่อผ่านแล้วก็ยากที่จะกลับไปขั้นเดิมอีก

สรุปได้ว่า การเสริมสร้างวินัยนักเรียน เป็นการใช่วิธีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ ปลูกฝังการมีระเบียบวินัย อบรมให้ความรู้ด้านวินัย มีพฤติกรรมที่เหมาะสม จนกระทั่งเกิดการปฏิบัติเป็นกิจนิสัยเคยชินด้วยความเต็มใจ และสมัครใจ และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้

5. ปัญหาและสาเหตุของการขาดระเบียบวินัยของนักเรียน

การที่นักเรียนขาดระเบียบวินัยหรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม อาจมีสาเหตุที่เกี่ยวข้องกันหลายประการ ซึ่งครู บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง จะต้องทำความเข้าใจ ศึกษาสาเหตุของการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน และร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

สิทธิพันธ์ บุญชู (2550, หน้า 29) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้ปัญหาของการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน ดังนี้

1. สภาพของสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมสมัยใหม่ นักเรียนจะต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงนั้นอย่างมากมายของสังคม เช่น การติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็ว ทั้งทางโทรทัศน์ โทรศัพท์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ การขาดการดูแล เอาใจใส่อย่างอบอุ่นจากบิดามารดา การเพิ่มอัตราการว่างงานของวัยรุ่น การเพิ่มจำนวนการค้าสิ่งเสพติดให้โทษ การอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ของคนหนุ่มสาว ชาวชนบท เพื่อความอยู่รอดในชีวิตของผู้ที่ขาดแคลนในทุก ๆ ด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ ทางการศึกษา ตลอดจนสุขภาพร่างกาย สภาพปัจจุบันของสังคมมีอิทธิพลเหนือชีวิตเป็นอย่างมาก และความสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักเรียนเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้น อาทิ สถานเริงรมย์ บาร์ไนต์คลับ สถานเต้นรำ ซ่องโสเภณี ห้องอาหาร สถานที่เหล่านี้เป็นแหล่งมั่วสุมที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อตัวนักเรียน ถ้าโรงเรียนตั้งอยู่ใกล้บริเวณสถานเหล่านั้น ๆ เด็ก ๆ อาจจะเอาเยี่ยงอย่าง และต้องการสัมผัสกับสิ่งต่ำทรามเหล่านั้นบ้าง

2. สภาพของสถานศึกษา การที่นักเรียนส่วนใหญ่ต้องเผชิญอยู่กับความคับข้องใจและความเบื่อหน่ายในการใช้ชีวิตอันยาวนานอยู่ในสถานศึกษาที่มักไม่ได้จัดการเรียนการสอนที่มีความหมายให้แก่เขาทั้งหลายได้มากนัก เมื่อเรียนจบหลักสูตรไปแล้วก็ยังไม่อาจพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้นได้เท่าที่ควร เช่น สภาพความเป็นอยู่ ความสามารถในการหาเลี้ยงชีพของตนเอง ความสามารถในการหาความรู้เพิ่มเติม สภาพเศรษฐกิจสุขภาพก็มักจะไม่พัฒนาจากสภาพเดิมไปมากนัก รวมทั้งสภาพทางสังคมที่มรการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของการสื่อสารมวลชนสมัยใหม่ที่เอาวัฒนธรรมของทั่วโลกมาเผยแพร่ ซึ่งบางอย่างเป็นอันตรายแก่เยาวชน ทำให้เกิดผลเสียตามมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เด็กไม่ยอมให้ผู้ใหญ่ ผู้ปกครอง ครูอบรมสั่งสอนชี้แนะให้แก่ตนอีกต่อไป เด็กที่มีสภาพชีวิตที่ขาดแคลนหรือด้อยความสามารถในการศึกษาเล่าเรียน เมื่อเติบโตขึ้นก็เริ่มหลงไหลไปกับ

สิ่งที่ไม่ควร เช่น เริ่มยุ่งเกี่ยวกับเพศตรงข้าม วุ่นวายกับการแต่งตัว จนถึงขั้นมีการแต่งงานกันระหว่างชายหญิงที่ไม่ถึงวัยอันควรที่จะแต่งงาน ซึ่งเป็นวัยที่ยังไม่สามารถช่วยตนเองได้

3. ปัญหาสุขภาพจิต เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลทำให้เกิดปัญหาการ

ประพฤติผิดวินัยของนักเรียน คือไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับระเบียบวินัยของทางโรงเรียนได้ ทำให้เกิดความคับข้องใจ ยิ่งกว่านั้นสื่อสารมวลชน เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีอิทธิพลต่อทัศนคติและความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน ถ้าสื่อสารมวลชนเสนอแต่ในสิ่งที่ดีงาม เหมาะสม ก็จะช่วยเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมของนักเรียนในทิศทางที่ดีงาม และเป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคม ประเทศชาติ มีตัวอย่างปรากฏหลายรายที่นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมมาจากภาพยนตร์และโทรทัศน์ โดยมักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่ดีงามจากภาพยนตร์และโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ เช่น การประกอบอาชญากรรม การปล้นจี้ เป็นต้น

วิภาวี วิชัยวงษ์ (2551, หน้า 19) ได้กล่าวถึง สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้ นักเรียนประพฤติผิดวินัย ดังนี้

1. สาเหตุเกิดจากตัวเอง อาจเกิดมาจากความผิดปกติของทางร่างกาย การเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ เจตคติที่ไม่ดีของนักเรียน
2. สาเหตุเกิดจากครอบครัวหรือชุมชน นักเรียนขาดความรัก การเอาใจใส่ ความอบอุ่นจากครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดี เลียนแบบตัวอย่างที่ไม่ดีจากสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน
3. สาเหตุเกิดจากโรงเรียนและเพื่อน จากสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การถูกบังคับ การที่ครูไม่เข้าใจนักเรียน ทำตามเพื่อน เพื่อนชักชวน

วิทยา จิตเงิน (2552, หน้า 11) สาเหตุที่ทำให้นักเรียนขาดวินัยคือตัวนักเรียนเองที่ไม่พัฒนาตนเองไปในทางที่เหมาะสมที่ถูกที่ควร สภาพความไม่พร้อมของทางครอบครัว ครูไม่เอาใจใส่ ดูแล อบรมสั่งสอน นักเรียนได้รับความกดดันจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ และเพื่อนที่มีลักษณะไม่พึงประสงค์ ถ้าผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงปัญหาด้านความมีวินัยของนักเรียน แล้วพยายามแก้ไขปัญหาลดและพัฒนาวินัยของนักเรียน เพื่อเสริมสร้างให้วินัยของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิศิษฐ์ อันขวัญเมือง (2552, หน้า 29) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนว่า การกระทำผิดวินัยของนักเรียนเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดผลเสียแก่ตัวนักเรียนเองและยังส่งผลเสียต่อผู้อื่น องค์กร สังคมและ

อาจก่อผลเสียต่อประเทศชาติได้ ซึ่งการกระทำผิดวินัยของนักเรียนเป็นปัญหาที่สำคัญที่ครู อาจารย์ บิดา มารดา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรตระหนักและจะต้องทำความเข้าใจ ศึกษาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดวินัยของนักเรียน เราต้องยอมรับว่าสังคม ไม่อาจตอบสนองความต้องการของทุกคนได้ ด้วยเหตุนี้การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคม ซึ่งปัจจุบันเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ปัญหาสำคัญของการขาดระเบียบวินัยของสังคมมักปรากฏหรือแสดงออกมาในลักษณะการทำความสกปรก และความเสียหายแก่สาธารณะ สถานการณ์ไม่เคารพกฎเกณฑ์ของทางสังคม การใช้คำสั่ง บังคับผู้อื่น การใช้ความรุนแรงมากกว่าการใช้เหตุผล การก่ออาชญากรรม การทะเลาะวิวาทกันในสังคม ส่วนทางโรงเรียนนั้นการขาดระเบียบวินัยของนักเรียนมักออกมาในรูปของการมาโรงเรียนสาย การขาดเรียน หนีเรียน การไม่ตรงต่อเวลา ไม่รักษาความสะอาด ขาดความรับผิดชอบ การแต่งกายและการประพฤติตนไม่เหมาะสม หรือไม่ประพฤติตามกฎระเบียบของทางโรงเรียน ขาดคุณธรรมจริยธรรม การมั่วสุมในสถานที่อันไม่สมควร สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันรับผิดชอบควรตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตน ในการร่วมมือกันแก้ปัญหาและพัฒนาวินัยของนักเรียนให้ดีขึ้น

มนตรี ระยับศรี (2552, หน้า 111-119) ได้กล่าวถึงปัญหาและสาเหตุของการประพฤติผิด วินัยของนักเรียนโรงเรียนสวนป่าเขาชะอางค์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติตน ซึ่งปัญหาด้านการแต่งกาย ได้แก่ เอาเสื้อออกนอกกางเกง แต่งเสื้อไม่เรียบร้อย ไว้ผมยาว สวมรองเท้าฟองน้ำ ตัดผมผิดระเบียบ เขี้ยวบสนรองเท้า ไม่แต่งชุดตามที่โรงเรียนกำหนด ใส่รองเท้าผิดระเบียบ ไม่ผูกเชือกรองเท้า ไม่ใส่ถุงเท้า ไม่ใส่เข็มขัด ทาเล็บ ผูกโบหลากสี และรวบผมไม่เรียบร้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาเหตุหลักมาจากเรียกร้องความสนใจ ได้แก่ อยากรู้ อยากรู้ อวดหญิง อวดสิ่งที่ตนมี อยากรู้ การเลียนแบบเพื่อนและรุ่นพี่ นักเรียนขาดระเบียบวินัย ปัญหาครอบครัว ต้องการการยอมรับ ขาดความเข้มงวดเรื่องระเบียบวินัย ปัญหาด้านความประพฤติ ได้แก่ การพูดคำหยาบ พูดไม่สุภาพ ก้าวร้าว เข้าแถวไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย พูดคุยขณะเข้าแถว มาโรงเรียนสาย ไม่ทำกิจกรรมหน้าเสาธง โดดเรียน ทั้งขณะไม่ถูกที่ ใช้ของเก็บไม่เข้าที่ ทั้งนี้อาจมี สาเหตุมาจากการเลียนแบบเพื่อนและรุ่นพี่ ขาดวินัยในตนเอง ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของนักเรียน ดิดเกม นิสัยส่วนตัวจากความเคยชิน ขาดจิตสำนึก และปัญหาครอบครัว และปัญหาด้านการปฏิบัติตน ได้แก่ ขาดสัมมาคารวะ ไม่แสดงความเคารพผู้ใหญ่และครู พูดไม่สุภาพ

พูดล้อเลียน พูดสอดแทรก ขาดการสำรวจ การข่มเหงผู้อื่น อายุที่จะไหว้ทำความเคารพ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากเลียนแบบเพื่อนและรุ่นพี่ อยากรวดผู้หญิง ทำให้เพื่อนเห็นว่าเรามีความกล้าเรียกร้องความสนใจ ขาดการอบรมอย่างจริงจังจากครูทุกคน การถูกกดขี่ข่มเหง ความเคยชินครูใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผลทำให้นักเรียนกดดันและเกิดความเครียด ขาดความเป็นไทย ปัญหาครอบครัว ความคึกคะนอง และกฎระเบียบขาดความเข้มข้น

น้ำฝน กุลชุตินธร (2552, หน้า 75-81) ได้กล่าวถึงปัญหาของการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี ซึ่งปัญหาด้านการแต่งกาย ได้แก่ นักเรียนแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบที่ทางโรงเรียนกำหนด เอาชายเสื้อออกนอกกางเกงหรือกระโปรง กระโปรงสั้นเหนือเข่า ถุงเท้าผิดระเบียบ ไว้เล็บยาว ใช้เครื่องสำอาง ทำสีผม ใส่เครื่องประดับ ปัญหาด้านความประพฤติ ได้แก่ นักเรียนหนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน นักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายผู้อื่น เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน แสดงพฤติกรรมชู้สาวในที่สาธารณะ ใช้กิริยาวาจาก้าวร้าวกับครูและเพื่อน และนักเรียนดื่มเครื่องดื่มของมีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ หรือใช้ยาเสพติด ปัญหาด้านการปฏิบัติตน ได้แก่ นักเรียนนำโทรศัพท์มาใช้ในโรงเรียน เดินขึ้นอาคารเรียนไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย วางรองเท้าไม่เป็นระเบียบ ทิ้งขยะไม่เป็นที่ นักเรียนคบเพื่อนอันธพาลพาทำในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร นักเรียนไม่เคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของครูทุกท่านด้วยความจริงใจ นักเรียนไม่รักษาชื่อเสียงของทางโรงเรียน ลักขโมยและทำลายทรัพย์สินของทางโรงเรียน

วิศิษฐ์ อันขวัญเมือง (2555, หน้า 29) ได้กล่าวถึง ปัญหาและสาเหตุของการประพฤติผิดวินัยของ นักเรียนว่าการกระทำผิดวินัยก่อให้เกิดผลเสียแก่ผู้กระทำผิดและยังส่งผลต่อผู้อื่น องค์กร และสังคม ซึ่งการกระทำผิดวินัยของนักเรียนเป็นปัญหาที่สำคัญที่ครูอาจารย์บิดา มารดา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องจะต้องทำความเข้าใจและศึกษาสาเหตุของการกระทำผิดวินัยของนักเรียน เราต้องยอมรับว่าทั้งในอดีตและปัจจุบัน สังคมไม่อาจตอบสนองความต้องการของทุกคน ด้วยเหตุนี้การกระทำที่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกัน อย่างสงบสุขของสังคมเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ปัญหาสำคัญของการขาดระเบียบวินัยของสังคมมักปรากฏ ออกมาในลักษณะทำความสกปรกและความเสียหายแก่สาธารณสถาน การไม่เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม การใช้คำสั่งและความรุนแรงมากกว่าการใช้เหตุผล การทะเลาะวิวาท การก่ออาชญากรรมในสังคมโรงเรียนนั้น การขาดระเบียบวินัยของนักเรียนมักออกมาในรูปแบบของการขาดเรียน มาสาย หนีเรียน การแต่งกายและการ

ประพจน์ไม่เหมาะสม ขาดคุณธรรม จริยธรรม การมีส่วนร่วมในสถานที่อันไม่สมควร
สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกฝ่าย จะต้องรับผิดชอบควรตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนในการ
ร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

ชายแดน เดซาฤทธิ (2561, หน้า 286) กล่าวว่า มีความผิดระเบียบ
ที่เกิดขึ้นในโรงเรียนหลากหลายรูปแบบซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้น จากตัวนักเรียนที่ไม่สามารถ
ปฏิบัติตาม กรอบที่โรงเรียนวางไว้อย่างเคร่งครัด

จากที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สาเหตุที่นักเรียนขาดระเบียบวินัยหรือ
มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น สาเหตุเกิดจากหลายประการ คือ สาเหตุที่เกิดจากตัว
นักเรียนเอง สาเหตุที่เกิดจากครู จากครอบครัว สาเหตุจากเพื่อน ตลอดจนมีสาเหตุจาก
สภาพสังคม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้นักเรียนประพฤติผิดวินัย ปัจจัยเหล่านี้
ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับระเบียบวินัย

นักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาพัฒนาการของมนุษย์ ตามระดับพัฒนาการ
ทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และบุคลิกภาพ ความรู้ความเข้าใจ การเรียนรู้ทางสังคม
และเหตุผลเชิงจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับวินัย ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer, 1950 อ้างถึงใน
ยุทธศิลป์ ผาอำนาจ, 2550 หน้า 22-23) กล่าวถึง การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น
จะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรกจนกระทั่งเติบโตขึ้นมา สิ่งสำคัญ คือ ความสัมพันธ์ของ
ผู้เป็นบิดา มารดา หรือผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดู ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัล
แก่ตนเองหรือสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้เมื่อเติบโตขึ้น ซึ่งเมาเรอร์ได้อธิบาย
ว่าทารกหรือเด็ก ต้องการจะเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตน โดยการเรียนรู้นี้จะเกิดขึ้นในสภาพ
ที่เหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นได้หลายระดับ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็ก คือ บิดามารดา
ผู้ปกครอง หรือผู้เลี้ยงดู ซึ่งเป็นผู้ตอบสนองความต้องการของทารก เช่น เมื่อทารกหิวก็ได้
ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ยุ่งกตก็มีผู้บดให้ เมื่อทารกได้รับการบำบัดตามความต้องการทารก
ก็จะรู้สึกสบายใจ พอใจและมีความสุข ความรู้สึกของทารกนี้จะรุนแรงมากและติดตรึง
อยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนรู้สึก
สบายพอใจและมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์อยู่เสมอทุกครั้งก็คือการปรากฏ

ตัวของบิดา มารดาหรือผู้เลี้ยงดู ดังนั้นบุคคลสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก คือ บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง หรือผู้เลี้ยงดูนั่นเอง

1.2 ความรัก ความพอใจ และความผูกพันของเด็กที่มีต่อบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้เลี้ยงดู นำไปสู่การปฏิบัติตนตามคำอบรมสั่งสอน หรือใช้เป็นตัวอย่าง ในการเลียนแบบคำพูดหรือการกระทำตามที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูสั่งสอนหรือตามที่เห็น บิดา มารดาหรือผู้เลี้ยงดูกระทำซึ่งการกระทำของเด็กเช่นนี้จะทำให้เขาเกิดความสุข ความพอใจได้เองอันเป็นลักษณะการให้รางวัลและชมเชยตนเอง โดยบุคคลไม่ได้หวังผล จากภายนอกการเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนเองจะทำทั้งทางที่ดีและไม่ดีเท่า ๆ กันตรงไปเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง นี้เมาเรอร์ (Mowrer) เชื่อว่าเป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8-10 ขวบและจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์เมื่อ เต็มโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น ผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถ ที่จะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น การโต้ตอบเมื่อ เกิดความคับข้องใจ ความกลัวในการมีความรักและในการมีอารมณ์ต่าง ๆ สำหรับผู้ที่ขาด วินัยในตนเองหรือขาดการควบคุมตนเองก็เพราะไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ตั้งแต่วัยทารก จึงกลายเป็นบุคคลที่ขาดความยับยั้งชั่งใจในการกระทำ กลายเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายของ บ้านเมืองอยู่เสมอใน ดังนั้นจากทฤษฎีของเมาเรอร์ (Mowrer) การเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมี ความสุขความอบอุ่น ความพอใจ และผ่านการอบรมสั่งสอนหรือการเลียนแบบที่ดีงาม จากผู้เลี้ยงดูเอง และจะพัฒนาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้นต่อไป

2. ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของเพค และแฮวิคเฮิสต์ (Peck and Havighurst) เชื่อว่าการควบคุมของอีโก (Ego-control) และการ ควบคุมของซูเปอร์อีโก (Super Ego-control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการที่จะแสดง พฤติกรรมเพื่อผู้อื่นอย่างสมเหตุสมผลพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกในบุคคลจะมี มากหรือน้อยก็ได้ บุคคลแต่ละคนจะมีพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกในระดับที่ไม่ เท่ากัน เนื่องจากการได้รับความรู้ทางจริยศึกษาที่ทำให้ทราบถึงผลที่จะเกิดจากการแสดง พฤติกรรมต่าง ๆ ในแต่ละบุคคลมีระดับไม่เท่ากันซึ่งจะส่งผลไปยังความมีระเบียบวินัย ในตนเองหรือการควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกที่ต่างระดับกัน

3. ทฤษฎีควบคุม (Control Theory) เป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่ทำให้ แนวคิดในการฝึกวินัยให้เกิดบนพื้นฐานของการฝึกวินัย ที่ประสบผลสำเร็จตามความคิดของกลาสเซอร์ (Glasser, 1994 หน้า 18-19 อ้างถึงใน พัชรินทร์ จันทรดาประดิษฐ์. 2553 หน้า 20-21) กล่าวไว้ว่าเด็กไม่สามารถถูกควบคุมได้ด้วยผู้ใหญ่ได้ การบังคับให้เด็กต้องทำในสิ่งที่เด็กไม่ต้องการจะทำให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี เพราะเขาจะไม่เห็นความสำคัญในสิ่งที่เขาถูกบังคับให้ทำวิธีการหนึ่งที่จะลดความคับข้องใจ และความเบื่อหน่ายจากการถูกบังคับ คือ การให้เด็กได้เรียนรู้งานตรงความต้องการ ความสนใจของเขา ซึ่งทำได้โดยประเมินความต้องการของเขา ก่อนที่จะกำหนดให้ทำงานที่ตรงกับความต้องการ ฝึกให้เขารู้จักการวางแผนการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในห้องเรียนหรือกิจกรรมอื่น ๆ อีกวิธีหนึ่งที่จะบรรเทาความคับข้องใจ หรือความรู้สึกว่าถูกบังคับได้ คือ การให้อำนาจเขาในการที่จะกำหนดสิ่งที่ต้องการกระทำ และรับผิดชอบการกระทำของเขา มากกว่าที่จะใช้อำนาจบังคับ การฝึกวินัยตามทฤษฎีนี้ครูควรจะต้องดำเนินการตาม 5 ขั้นตอน ได้แก่ พัฒนากิจกรรมของโรงเรียนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความสนใจของเด็ก แสดงให้เห็นถึงความคาดหวัง ให้เด็กพิจารณางานที่ทำว่าเราทำอย่างดีที่สุดหรือไม่ ในระยะแรกครูต้องอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำแก่เด็ก เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นต้องร่วมกับเด็กในการแก้ปัญหา เพื่อให้กิจกรรมนั้นดำเนินการต่อไปได้

สรุปได้ว่า ทฤษฎีที่เกี่ยวกับวินัยมีพื้นฐานการเกิดควมมีวินัยในตนเองมาตั้งแต่ระยะแรกจนกระทั่งเติบโต มีบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้เลี้ยงดู เป็นบุคคลสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็ก แต่ละบุคคลจะมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับ การควบคุมของอีโก้ และการควบคุมของซูปเปอร์อีโก้ภายในร่างกายของคน ส่วนการควบคุมภายนอกควรให้เกิดตามความสนใจ ความต้องการของเด็กไม่ควรใช้อำนาจบังคับ เพื่อให้การฝึกวินัยดำเนินต่อไปได้

นโยบายและแนวทางเสริมสร้างวินัยนักเรียน

1. นโยบายด้านระเบียบวินัยของกระทรวงศึกษาธิการ

ตามประกาศในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 ราชกิจจานุเบกษา (2551, หน้า 2-9) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. 2548 (2548, หน้า 18-19) กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ. 2548 (2549, หน้า 17-19)

และกระทรวงศึกษาธิการ (2557 ข, หน้า 1) ได้กล่าวถึง การสร้างค่านิยมหลักของคนไทย ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อสร้างสรรค์ ประเทศไทยให้เข้มแข็ง โดยต้องสร้างคนในชาติให้มีค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะนำหลักการดังกล่าวมาขยายผล โดยได้เตรียม เผยแพร่เรื่องดังกล่าวไปสู่สถานศึกษาด้วยการบรรจุไว้ในหลักสูตรวิชาประวัติศาสตร์และ หน้าที่พลเมือง พร้อมกับการจัดกิจกรรมเสริมสร้างเด็กและเยาวชนในเรื่องนี้อย่างจริงจัง และได้มีการวิเคราะห์ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ พบว่า หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ข, หน้า 7) มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 8 ข้อ โดยทั้งหมดได้บรรจุไว้ในหลักสูตรอยู่แล้ว ส่วนที่คณะ รักษาความสงบแห่งชาติกำหนดค่านิยมหลัก 12 ประการ ก็ถือว่าครอบคลุมคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว และการผลักดันเรื่องนี้ ก็คงไม่ใช่แค่ภาคการศึกษาเพียงฝ่ายเดียว แต่สังคมทุกภาคส่วนต้องร่วมกันทำ โดยเฉพาะ การเริ่มต้นจากครอบครัวที่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก และเยาวชน

สรุปได้ว่า นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของ สถานศึกษา ตามที่กำหนดในกฎและระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งการสร้างค่านิยม หลักของคนไทย ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง โดยต้องสร้างคนในชาติให้มีค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ จึงเห็นได้ว่าวินัยเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาเด็กให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคน ให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง และเคารพต่อ กฎหมายของบ้านเมือง อันก่อให้เกิดผลดีต่อความมั่นคงของประเทศชาติ

2. แนวทางกำหนดเครื่องแต่งกายของนักเรียน

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 (2551, หน้า 2-19) อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงวางระเบียบไว้ดังนี้ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่นักเรียนผู้ซึ่งศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญาตามกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เว้นแต่ สถานศึกษานั้นจะมีกฎหมายกำหนดเรื่องการแต่งกายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ลักษณะของ เครื่องแบบนักเรียนแบ่งตามระดับและประเภทการศึกษา ได้แก่

1. เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

2. เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา
3. เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เครื่องแบบนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา

นักเรียนชาย

1. เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น
2. เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อ
เบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชน
ใช้สีแดง

3. กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีแดง ขาสั้น
4. รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นปลายเท้า
ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า

5. ถุงเท้าสั้น สีขาว

นักเรียนหญิง

1. เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น
2. เครื่องหมาย ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อ
เบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐบาลใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษา
เอกชนใช้สีแดง

3. กระโปรง ผ้าน้ำเงิน สีกรมท่าหรือสีแดง แบบจีบรูป
รอบตัว หรือยาวเพียงใต้เข่า แบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบ ข้างละสามจีบ
ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

4. รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า
ชนิดผูกหรือมีสายรัดหลังเท้า

5. ถุงเท้าสั้น สีขาว

เครื่องแบบนักเรียนระดับประถมศึกษา

นักเรียนชาย

1. เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต หรือคอปกกลม แขนสั้น
2. เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อ
เบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชน
ใช้สีแดง

3. กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีกาเกี แบบสุภาพ
 ขาสั้น

4. เข็มขัดหนัง สีดำหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดโลหะรูปสี่เหลี่ยม
 ผืนผ้าชนิดหัวกลัดนักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนก็ได้

5. รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้น
 ชนิดผูก

6. ถุงเท้าสั้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

1. เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต คอบัว หรือคอปกกลาสีผูก
 ด้วยผ้าผูกคอชายสามเหลี่ยม เงื่อนกลาสี สีดำหรือสีกรมท่า แขนสั้น

2. เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อ
 เบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐบาลใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษา
 เอกชนใช้สีแดง

3. กระโปรง ผ้าสีดำหรือสีกรมท่าแบบจีบรูปครอบตัวหรือแบบ
 จีบทบรอบเอวแบบจีบทบรอบเอว หรือพับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและด้านหลัง
 เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข่า

4. รองเท้า หนังหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า
 มีสายรัดหลังเท้า

5. ถุงเท้าสั้น สีขาว

เครื่องแบบนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

นักเรียนชาย

1. เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอเชิ้ต แขนสั้น

2. เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อ
 เบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชน
 ใช้สีแดง

3. กางเกง ผ้าสีดำ สีน้ำเงิน สีกรมท่า หรือสีกาเกีแบบสุภาพ
 ขาสั้น

4. เข็มขัด หนังสีดำหรือสีน้ำตาล หัวเข็มขัดเป็นโลหะรูป
 สี่เหลี่ยมผืนผ้า ชนิดหัวกลัดนักเรียนที่เป็นลูกเสือจะใช้เข็มขัดลูกเสือแทนได้

5. รองเท้า หนึ่งหรือผ้าใบสีดำหรือสีน้ำตาล แบบหุ้มส้น

ชนิดผูก

6. ถุงเท้าสั้น สีขาวหรือสีน้ำตาล

นักเรียนหญิง

1. เสื้อ ผ้าสีขาว แบบคอปกกลาสีผูกด้วยผ้าผูกคอชาย

สามเหลี่ยมเงื่อนกลาสี สีดำหรือ สีกรมท่า แขนสั้น

2. เครื่องหมาย ใช้ชื่ออักษรย่อของสถานศึกษาปักที่อกเสื้อ เบื้องขวา บนเนื้อผ้าด้วยด้าย หรือไหม โดยสถานศึกษารัฐใช้สีน้ำเงิน สถานศึกษาเอกชน ใช้สีแดง

3. กระโปรง ผ้าดำหรือสีกรมท่า แบบสุภาพพับเป็นจีบข้างละสามจีบทั้งด้านหน้าและ ด้านหลัง เมื่อสวมแล้วชายกระโปรงคลุมเข้า

4. รองเท้า หนึ่งหรือผ้าใบสีดำ แบบหุ้มส้นหุ้มปลายเท้า มีสายรัดหลังเท้า

5. ถุงเท้าสั้น สีขาว

สถานศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษากำหนดให้ รายละเอียด เกี่ยวกับการแต่ง วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งเครื่องแบบนักเรียน ดังนี้

1. ชนิดและแบบของเครื่องแบบ รวมทั้งจัดทำรูปเครื่องแบบตามระเบียบนี้ไว้เป็นตัวอย่าง

2. เครื่องหมายของสถานศึกษา การกำหนดรายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้สถานศึกษา ขอความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง หรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี และประกาศให้นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนทราบ

สถานศึกษาใดมีความประสงค์จะขอใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่น นอกจากที่กำหนดใน ระเบียบนี้ให้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งหรือผู้กำกับดูแลสถานศึกษานั้น แล้วแต่กรณี สถานศึกษาใดจะกำหนดให้นักเรียนแต่งเครื่องแบบลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด นักศึกษาวิชาทหารหรือแต่งชุดพื้นเมือง ชุดไทย ชุดลำลอง ชุดฝึกงาน ชุดกีฬา ชุดนาฏศิลป์ หรือ ชุดอื่น ๆ แทนเครื่องแบบนักเรียนตามระเบียบนี้ในวันใด ให้เป็นไปตามที่สถานศึกษากำหนดโดย คำนึงถึงความประหยัดและเหมาะสม

ในกรณีมีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษให้สถานศึกษาพิจารณายกเว้น หรือผ่อนผัน การแต่งเครื่องแบบนักเรียนได้ตามความเหมาะสม นักเรียนผู้ใดไม่แต่ง

เครื่องแบบนักเรียนโดย ไม่ได้รับยกเว้นตามระเบียบนี้ ให้สถานศึกษาพิจารณาลงโทษทางวินัยตามระเบียบ กระทรวง ศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนตามความเหมาะสม สถานศึกษาใดที่ใช้เครื่องแบบนักเรียนอยู่แล้วตามระเบียบเดิม หรือใช้เครื่องแบบเป็นอย่างอื่น โดยได้รับอนุญาตกระทรวงศึกษาธิการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไป

สรุปได้ว่า วินัยของนักเรียนด้านการแต่งกาย ได้แก่ การแต่งเครื่องแบบ เครื่องหมาย การสวมเสื้อ กางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้า ทรงผมโดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมกับแนวทางกำหนดเครื่องแต่งกายของนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551

3. แนวทางกำหนดความประพฤติของนักเรียน

กฎกระทรวงกำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 (2549, หน้า 17–19) อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 39 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติตน ดังต่อไปนี้

1. หนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน
2. เล่นการพนันจัดให้มีการเล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการเล่น
3. พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด
4. ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ลิงมีนเมา บุหรี่ หรือยาเสพติด
5. ลักทรัพย์ โขกทรัพย์ ข่มขู่หรือบังคับขืนใจเพื่อเอาทรัพย์บุคคลอื่น
6. ก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่นเตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะ ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
7. แสดงพฤติกรรมทางชู้สาวซึ่งไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ
8. เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

9. ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืนเพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่ม
อันเป็นการสร้าง ความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

สรุปได้ว่า นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามกฎหมายกระทรวงกำหนด
ความประพฤติ ของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 ประพฤติตนให้เหมาะสมกับสภาพ
ของนักเรียนและนักศึกษา เพื่อให้เป็นคนดี มีความสงบสุขในชีวิตของตน และความเป็น
ระเบียบของสังคม

4. แนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียน

นักเรียนต้องปฏิบัติตนให้มีระเบียบวินัยอันดี มีความรับผิดชอบ รู้จักสิทธิ
และหน้าที่ โดยชอบของตน โดยยึดค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ตามนโยบายของ
คณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557 ก, หน้า 1) และคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ข, หน้า 7) ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ตามนโยบาย
ของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญูต่อพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรมรักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น
ประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตาม
พระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น
มีไว้พอกินพอใช้ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม
เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี

11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจใฝ่ต่ำ หรือกิเลส มีความละเอียดรอบคอบตามหลักของศาสนา

12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์เป็นแนวทาง การปฏิบัติตนของนักเรียนให้มีคุณภาพด้านคุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่กำหนดขึ้นโดยพิจารณาจากสภาพของสังคม และการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งทำให้มีความจำเป็นต่องาน และปลูกฝังลักษณะดังกล่าวให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนทุกคน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนา ในองค์รวมทั้งด้านสติปัญญาและคุณธรรม อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคง สงบสุขในสังคม

5. แนวทางการลงโทษตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 (2548, หน้า 18-19) ได้กำหนดวิธีการลงโทษไว้ซึ่งจะนำมากล่าวถึงในประเด็นที่เป็นสาระสำคัญ ดังนี้ การลงโทษหมายความว่า การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อการอบรมสั่งสอนโทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษาที่กระทำความผิด มี 4 สถาน ดังนี้

1. การว่ากล่าวตักเตือน ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษากระทำความผิดไม่ร้ายแรง

2. การทำทัณฑ์บน ใช้ในกรณีนักเรียนหรือนักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับ สภาพนักเรียนหรือนักศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติ นักเรียนและนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษา หรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เข็ดหลาบ การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ และ เชิญบิดามารดา หรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบ ความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วยข้อ

3. การตัดคะแนนความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการ ตัดคะแนน ความประพฤตินักเรียน และนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำ บันทึกรายชื่อไว้เป็น หลักฐานข้อ

4. ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ใช้ในกรณีที่นักเรียน และนักศึกษา กระทำความผิดที่สมควรต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดกิจกรรม ให้เป็นไปตามแนวทาง ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ห้ามลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีรุนแรง หรือแบบกลั่นแกล้ง หรือลงโทษด้วยความโกรธ หรือด้วยความพยาบาท โดยให้คำนึงถึงอายุของนักเรียนหรือนักศึกษา และความร้ายแรงของพฤติกรรมประกอบการลงโทษด้วย การลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษาให้เป็นที่ยุติเพื่อเจตนาที่จะแก้ไข และความประพฤติไม่ดีของนักเรียนหรือนักศึกษาให้รู้สำนึกในความผิดและกลับมา ประพฤติตนในทางที่ดีต่อไปให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถานศึกษา หรือผู้ที่บริหารโรงเรียนหรือ สถานศึกษามอบหมายเป็นผู้มีอำนาจ ในการลงโทษนักเรียนนักศึกษา

ก่อนหน้าปี พ.ศ. 2542 กระทรวงศึกษาธิการมีระเบียบลงโทษนักเรียน ที่อนุญาตให้ครูใช้ไม้เรียวตีนักเรียนได้หลังจากปี พ.ศ. 2542 มีระเบียบลงโทษนักเรียน ห้ามลงโทษนักเรียนโดยการตี และล่าสุดจากระเบียบข้างต้นโดยปรับปรุงระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเรื่อง การลงโทษนักเรียนและนักศึกษา ประกาศ ณ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 กำหนดบทลงโทษไว้อย่างชัดเจน คือ ว่ากล่าวตักเตือน ทำทัณฑ์บน ตัดคะแนนความประพฤติ และทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเท่านั้น นั้นหมายความว่าครูไม่ควรลงโทษนักเรียนและนักศึกษาด้วยวิธีการอื่น ๆ นอกเหนือจาก 4 มาตรการนี้

**ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550**

การลงโทษนักเรียนตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน และนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 มีข้อกำหนดไว้ดังนี้โทษที่จะลงโทษแก่นักเรียนหรือนักศึกษา ที่กระทำผิดมี 5 สถาน ดังนี้

1. ว่ากล่าวตักเตือน
2. ทำทัณฑ์บน
3. ตัดคะแนนความประพฤติ
4. ทำกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
5. พักการเรียน การพักการเรียนให้ทำได้ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง

ดังต่อไปนี้

5.1 แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวเกินกว่าปกติอันมีผลกระทบต่อร่างกาย หรือจิตใจของผู้อื่น

5.2 แสดงพฤติกรรมที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอย่างร้ายแรง

5.3 แสดงพฤติกรรมรุนแรงที่อาจละเมิดสิทธิของผู้อื่น

5.4 กระทำการที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

การให้พักการเรียนจะสั่งพักการเรียนครั้งหนึ่งได้ไม่เกิน 7 วัน โดยให้เป็นอำนาจ ของคณะกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้พิจารณาโดยความเห็นชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลแล้วแต่กรณี การดำเนินการเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

1. ทำคุณประโยชน์ต่อสาธารณะ เช่น ทำความสะอาดโรงเรียน ฯลฯ
2. พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เช่น เข้าค่ายอบรมหลักสูตรคุณธรรม
3. ส่งจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาเพื่อการบำบัดฟื้นฟู ซึ่งการดำเนินการ

ในส่วนนี้จำเป็นต้องทำร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับบิดามารดาผู้ปกครองนักเรียน

สรุปได้ว่านักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน หรือสถานศึกษานั้น ๆ ต้องแต่งกายตามระเบียบวินัยของสถานศึกษา ต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนหากนักเรียนและนักศึกษาฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน และสถานศึกษา จะมีการลงโทษนักเรียน

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษ นักเรียนและนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและแนวทางการเสริมสร้างวินัย ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการเป็นกรอบแนวคิดตามแนวปฏิบัติในการพัฒนาผู้เรียน โดยปรับปรุงแนวคิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการแต่งกาย

วินัยของนักเรียนด้านการแต่งกาย ได้แก่ การแต่งเครื่องแบบ เครื่องหมาย การสวมเสื้อ กางเกง กระโปรง รองเท้า ถุงเท้า ทรงผมโดยคำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อย ถูกต้องเหมาะสมกับแนวทางกำหนดเครื่องแต่งกายของนักเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551

2. ด้านความประพฤติ

นักเรียนและนักศึกษาต้องประพฤติตนตามกฎหมายกระทรวงกำหนด ความประพฤติ ของนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. 2548 ประพฤติตนให้เหมาะสมกับสภาพ ของนักเรียนและนักศึกษา เพื่อให้เป็นคนดี มีความสงบสุขในชีวิตของตน และความเป็น ระเบียบของสังคม

3. ด้านการปฏิบัติตน

นักเรียนต้องปฏิบัติตนให้มีระเบียบวินัยอันดี มีความรับผิดชอบ รู้จักสิทธิและหน้าที่ โดยชอบของตน โดยยึดค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ตามนโยบายของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557 ก, หน้า 1) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ข, หน้า 7) ค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ตามนโยบายของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

พัชรินทร์ จันทรดาประดิษฐ์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัด กิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความสะอาดและด้านการแต่งกาย โรงเรียน ที โอ เอ วิทยา (เทศบาล 1 วัดคำสายทอง) สังกัดเทศบาลเมืองมุกดาหาร พบว่า สภาพการ

พัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความสะอาดและการแต่งกาย ก่อนการพัฒนา พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ร่วมมือกันรักษาความสะอาดของอาคารสถานที่ นักเรียนที่เป็นเวรไม่ช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน บางคนไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เกิดปัญหาทำให้ห้องเรียนสกปรกไม่น่าอยู่น่าเรียน นักเรียนที่รับผิดชอบในการรักษาความสะอาดบริเวณเขตพื้นที่รับผิดชอบละเลยต่อหน้าที่ ส่วนการรักษาความสะอาดของร่างกายยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สภาพด้านการแต่งกายนักเรียนมีพฤติกรรมการแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน ในส่วนครูประจำชั้นยังขาดความรู้ความเข้าใจ ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนที่เป็นระบบ การดำเนินพัฒนาโดยการกำหนดแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนโดย 1) การประชุมแบบมีส่วนร่วมจากคณะครูผู้ปกครอง 2) การศึกษาดูงานโดยไปศึกษาโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างด้านวินัย 3) การพัฒนาตามขั้นตอนการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความสะอาดและการแต่งกาย การติดตามและประเมินผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความสะอาดและการแต่งกาย พบว่า ครูประจำชั้นทุกคนมีความรู้ความเข้าใจ และได้แนวทางการพัฒนาความสามารถพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความสะอาดและการแต่งกายได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น นักเรียนมีวินัยและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น คือ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการรักษาความสะอาด แต่งกายได้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ

สุเทพ แสงธรรม (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า การประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เปรียบเทียบการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต1 จำแนกตามตำแหน่งและสถานที่ตั้งสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และศึกษาการบริหารการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนจากแบบสอบถามปลายเปิดและ สนทนากลุ่ม (Focus group) พบว่า ด้านการแต่งกาย ครูต้องให้ความรู้และเข้มงวดตรวจตรา ตักเตือนนักเรียนที่ทำผิดทุกครั้ง ด้านความประพฤติ ครูต้องศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายกรณี แก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุ เน้นการลงโทษอย่างจริงจัง ด้านการปฏิบัติตน ครูต้องประชาสัมพันธ์ให้กับนักเรียนมีความตระหนักและจิตสำนึกที่ดี ฝ่ายบริหารต้องนิเทศกำกับติดตาม

ด้านความรับผิดชอบ ต้องชี้แจงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในองค์กรวมและรายชั้น
อย่างสม่ำเสมอ

สุรเกียรติ์ จอมไพโรศรี (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน
ระดับมาก 2) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนที่มี
ขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการ
พัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียน วัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนโดยรวมและรายด้าน
อยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการปฏิบัติตน ด้านการแต่งกาย
และด้านความประพฤติ ปัญหาวิสัยทัศน์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีปัญหามากกว่านักเรียนหญิง
ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนโดยรวมด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย จำแนกตามระดับชั้นของ
นักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแนวทางการพัฒนาวิสัย
ทัศน์นักเรียนได้เสนอไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการปฏิบัติตน ด้านความประพฤติ ด้านการแต่งกาย

ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการ
พัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า คือ การตรงต่อเวลา รองลงมาคือ
ความสะอาดการเขาแถว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า คือ การปฏิบัติตามระเบียบ
ข้อบังคับและแนวปฏิบัติของสถานศึกษา 2) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน
ในสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการ
พัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

พุฒิพงศ์ ทรงนวล (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการประพฤติผิดวินัยจำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชาย มีการประพฤติผิดวินัยนักเรียนสูงกว่านักเรียนหญิงในทุก ๆ ด้าน และปัญหาการประพฤติผิดวินัย จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการแต่งกายและด้านความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงด้านความประพฤติด้านเดียวเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาการประพฤติผิดวินัยนักเรียนมากกว่าระดับชั้นประถมศึกษา แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการแต่งกาย ด้านความรับผิดชอบ และด้านความประพฤติ ได้แก่ กิจกรรมอบรมการเสริมสร้างวินัยนักเรียน กิจกรรมการแต่งกายสะอาด และถูกระเบียบ คู่มือการพัฒนาวินัยนักเรียน กิจกรรมนักเรียนตัวอย่าง และลงโทษผู้ประพฤติผิด วินัยอย่างจริงจัง กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมประกวดห้องเรียนดีเด่น และกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน

ปรินทร ใหม่คามิ (2556, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหอยป่าหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพและปัญหาของการมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนปรากฏผล ดังนี้ 1.1 สภาพความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนต่อตนเองของนักเรียนพบว่า นักเรียนบางส่วนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ก้าวร้าว มาเรียนไม่ทัน แต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบ ไม่ส่งงานตามเวลา นิยมไว้มวยาว 1.2 สภาพเกี่ยวกับการมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนต่อสังคม พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการรักษาความสะอาดตามกลุ่มสี ชอบส่งเสียงดัง ชอบหยอกล้อกันเวลาเข้าแถว 1.3 ปัญหาความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนต่อตนเอง พบว่า นักเรียนบางคนขาดความอบอุ่น เนื่องจากไม่ได้อยู่กับบิดามารดา จึงแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเพื่อเรียกร้องความสนใจในด้านต่าง ๆ และมีลักษณะของการขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง 1.4 ปัญหาความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนต่อสังคม พบว่า เนื่องจากเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทำให้ครูมีชั่วโมงสอนจำนวนมากและต้องรับผิดชอบการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เวลาสอนต้องมุ่งเน้นในส่วนของเนื้อหา

จนลึ้มมุ่งเน้นการสร้างคุณลักษณะที่ดีให้กับนักเรียน 2) แนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหอยป่าหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร ประกอบด้วย 2.1 กิจกรรมการสอนสอดแทรกการมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบในรายวิชาทั้ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ 2.2 กิจกรรมเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียน เป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ทางผู้วิจัยและกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อสังคม 2.3 การเข้าค่ายอบรมพัฒนาจิตเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง 3) ผลการติดตามและประเมินผลการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหอยป่าหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร 3.1 ความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง พบว่านักเรียนแสดงออกถึงความเป็นผู้มีความรับผิดชอบที่ดีต่อตนเองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.87 3.2 ความมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในการพัฒนาในวงรอบที่ 1 พบว่า นักเรียนได้แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.69 เมื่อพัฒนาในวงรอบที่ 2 นักเรียนได้แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

มัตติกา จอกทอง (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1 2) เปรียบเทียบการส่งเสริมวินัยนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียน 3) เปรียบเทียบ การส่งเสริมวินัยนักเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 362 คน พบว่า 1) โรงเรียนส่งเสริมวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ครูผู้สอนและนักเรียนโดยรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 3) ผู้สอนและนักเรียนในขนาดโรงเรียนโดยรวมและรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

สาคร ทองทิพย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของบุคลากร 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านความรับผิดชอบ ผลการวิจัยพบว่า

1) การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีตำแหน่งต่างกันและประสบการณ์ต่างกัน โดยรวม รายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความรับผิดชอบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยุวธิดา ไตรธรรม (2558, หน้า 143-145) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่าบุคลากรในโรงเรียนกับชุมชนมีการร่วมมือกันอย่างจริงจัง ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่บุตรหลานมากขึ้น นักเรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของวินัยด้านการแต่งกาย ทำให้นักเรียนแต่งเครื่องแต่งกายและไว้ทรงผมถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของทางโรงเรียน ส่งผลให้คุณลักษณะอันพึงประสงค์เรื่องความมีวินัยด้านการแต่งกายดีขึ้นมาก จากผลหลังการเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียนสูงกว่าก่อนการเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียน

พรรณรุจี สะอาด (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาวินัยของโรงเรียนโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาวินัยของโรงเรียนโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 โดยรวมและรายด้านมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย 2) ปัญหาวินัยของโรงเรียนโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการแต่งกายไม่แตกต่างกัน 3) ปัญหาวินัยของโรงเรียนโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

นิกร เหมือนสมัย (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาระยะของ เขต 1 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาวิสัยของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยะของเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัญหาวิสัยของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 โดยรวมและรายด้านมีปัญหาลู่ในระดับน้อย 2) ปัญหาวิสัยของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการปฏิบัติตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ปัญหาวิสัยของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการแต่งกาย ไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

Enciso (2001, p. 56) ได้ทำการวิจัยกับการรับรู้เกี่ยวกับวินัยนักเรียนอันเป็นการศึกษาทัศนะของนักเรียน และครูในโรงเรียน โดยศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่ง ซึ่งมีนักเรียนประมาณ 1,700 คน และครู 69 คน โดยพฤติกรรมทางวินัยของนักเรียนที่ศึกษา ได้แก่ การกระทำที่ไม่เหมาะสม และคำพูดที่นักเรียนคนหนึ่งแสดงออกที่ทำให้เกิดผลเสียต่อการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ครูมีแนวความคิดที่ผิดเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาวินัยของนักเรียนเนื่องจากครูมองว่าในการป้องกันหรือแก้ไขโดยใช้วิธีอื่น ๆ ไม่ได้ผลแต่วิธีการที่ครูกำหนดขึ้นเพื่อรักษาวินัยในชั้นเรียนจะเป็นวิธีที่ทำให้ประสบความสำเร็จในการรักษาระเบียบวินัยในโรงเรียน ส่วนนักเรียนเชื่อว่าผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญที่สุดของกระบวนการสร้างวินัย

Cranley (2003, pp. 1531-A) ได้ศึกษาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติในด้านจริยธรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชน การประพฤติปฏิบัติทางด้านจริยธรรมของนักเรียน ประกอบด้วย มาตรการที่โรงเรียนใช้ในการอบรมจริยธรรมของนักเรียน โดยการนำเอาจริยธรรมบูรณาการเข้ากับวิชาอื่น และมาตรการเหล่านี้จะเกิดผลอย่างไร โดยกำหนดกรอบความคิดไว้ 6 ด้าน คือ การสอนจริยธรรมเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร การสอนจริยธรรม โดยใช้กิจกรรมการสอนที่ต่อเนื่อง การสอนจริยธรรม โดยกำหนดระเบียบกฎของห้องเรียน การสอนจริยธรรมโดยดำเนินนโยบายและระเบียบของทางราชการ

Guepet (2003, pp. 3802-A) ได้ศึกษาการติดต่อสื่อสารของโรงเรียนกับผู้ปกครองกับวินัยนักเรียนภายในชั้นเรียนผู้ศึกษาต้องการศึกษาว่าการที่โรงเรียนติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองกับวินัยนักเรียนในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจและการสัมภาษณ์ผู้ปกครองจำนวน 35 คน สถิติที่ใช้

คือไควสแคว์ผลการศึกษาพบว่าในกรณีที่ผู้ปกครองได้รับการติดต่อให้มีส่วนร่วมในแผนการแก้ปัญหาวิทยุนักเรียนการแก้ปัญหาวิทยุนักเรียนจะไม่ได้ผลและยังพบอีกว่าการติดต่อของโรงเรียนกับผู้ปกครองกับการเรียนของนักเรียนพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบ

Balderson (2004, p. 746) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้รูปแบบซึ่งส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อตนเองที่มีพฤติกรรมในด้านการละเลยต่อหน้าที่และพฤติกรรมด้านเข้าสังคมในทางบวกของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาผู้วิจัยสร้างรูปแบบซึ่งส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อตนเองขึ้นมาเพื่อลดพฤติกรรมในด้านการละเลยหน้าที่และพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนขณะที่อยู่ในโรงเรียนรวมทั้งเพื่อเพิ่มพฤติกรรมด้านการเข้าสังคมในทางบวกของเด็กและเยาวชนเหล่านั้นผลการวิจัยพบว่ากลุ่มนักเรียนที่ทดลองใช้รูปแบบซึ่งส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อตนเองเป็นกลุ่มที่แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าวทั้งหมดไปในทิศทางที่ปรารถนา แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือพบว่ายังมีผลกระทบต่อพฤติกรรมที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่นพฤติกรรมด้านการเข้าสังคมในทางบวกและพฤติกรรมด้านการแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างนักเรียนนั่นเอง

Jonkey (2003, p. 51) ได้ทำการศึกษาพบว่าการมีชุดเครื่องแบบของโรงเรียนมีผลกระทบต่อพฤติกรรมทางด้านสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการของโรงเรียน โดยช่วยลดปัญหาทางด้านพฤติกรรมหรือไม่ผลการวิจัยให้การสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า การมีชุดเครื่องแบบของโรงเรียนมีอิทธิพลในด้านบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมของนักเรียน ดังนั้นจึงควรสนับสนุนให้กำหนดนโยบายด้านชุดเครื่องแบบของโรงเรียนออกมาด้วย จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การมีชุดเครื่องแบบของโรงเรียนมีผลกระทบทางด้านบวกหลาย ๆ ด้านต่อบรรยากาศภายในโรงเรียนดังนี้ คือ มีผลในการลดจำนวนของแก๊งอันธพาลในโรงเรียนที่แบ่งกลุ่มกันด้วยการแต่งกาย ช่วยเพิ่มระดับการเอาใจใส่ในการแต่งกายของนักเรียน เพิ่มความรู้สึกมั่นใจในตนเองของเด็ก เพิ่มความรู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียนของตน มีความรู้สึกที่เกิดความเสมอภาคกันระหว่างนักเรียนเมื่อพวกเขาอยู่ที่โรงเรียนและในภาพรวมทั้งหมด คือ การช่วยค้ำจุนด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนั่นเอง

Wilson (2007, unpagged) ศึกษาการวางแผนปรับปรุงโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง: เกี่ยวกับการแก้ปัญหาวิทยุในโรงเรียนด้านการรักษาปลอดภัย และสิ่งแวดล้อมจากการศึกษาโรงเรียนในเขตพื้นที่โดยรอบ ของรัฐจอร์เจีย และการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจุบัน

ข้อมูลแสดงขั้นตอนการเกิดความรุนแรงไปยังการเริ่มต้น ซึ่งการประเมินค่าเบนซ์มาร์ค จากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการ เสริมสร้างควมมีวินัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้น ได้แก่ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา ความอบอุ่นของครอบครัว ที่อยู่อาศัย อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ และรูปแบบการ จัดกิจกรรมในโรงเรียนจะมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างวินัยให้กับนักเรียน จึงเป็นความ รับผิดชอบของโรงเรียนที่ต้องดำเนินการพัฒนาให้เป็นไปตามที่คาดหวัง

จากการศึกษาผลการวิจัยทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ทราบว่า สภาพ และปัญหา เกี่ยวกับกับวินัยนักเรียน มีผลกระทบมาจากกระแสของสังคมนับตั้งแต่ การเลี้ยงดูของบิดา มารดา ความอบอุ่นของครอบครัว ที่อยู่อาศัย อาชีพ ฐานะทาง เศรษฐกิจ และรูปแบบการจัดกิจกรรมในโรงเรียน ด้านภาวะเป็ยบภายในโรงเรียน ความเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการสื่อสาร ซึ่งพบว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญในการปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม ซึ่งสามารถดำเนินการได้อย่างหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ตัวบุคคล บรรยากาศและที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ วิธีการ ขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นระบบ และความละเอียดอ่อน เนื่องจากส่งผลกระทบต่อจิตใจ และเป็นเรื่องที่ต้องร่วมมือกันทุกฝ่าย โดยเริ่มจากผู้ปกครอง ครู และชุมชน โดยเฉพาะ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนที่มีส่วนสำคัญที่จะต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบใน หน้าที่ ที่จะทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยตามที่คาดหวังโดยการดำเนินการอย่างต่อเนื่องจน เกิดความเคยชินติดเป็นนิสัย สามารถควบคุมตนเองได้อย่างมีเหตุผล มีความรับผิดชอบ เคารพในสิทธิผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม จึงสรุปได้ว่า ระเบียบวินัยเป็น นโยบายหลักของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ทุกโรงเรียนต้องมีระบบหรือกระบวนการบริหารให้ดีและมีประสิทธิภาพ เพราะว่าปัญหา เรื่องวินัยเป็นปัญหาทางพฤติกรรมที่บุคคลกระทำผิดต่อกฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน และกฎหมายบ้านเมือง การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน มีเป้าหมายเพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีคุณภาพด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้น จึงต้อง อาศัยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากหลายฝ่ายทั้งบุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง นักเรียน ผู้นำ ชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ให้ความร่วมมือ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัด การศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีคุณธรรมนำความรู้ มีวินัย เป็นที่ยอมรับและสามารถ

อยู่ร่วมกับสังคม ชุมชนได้อย่างมีความสุข ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยศึกษา สภาพ และปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้จะนำไปสู่การเสริมสร้างวินัยนักเรียน ให้อยู่ในเกณฑ์ระดับที่สูงขึ้น และจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นด้วย ตลอดจนส่งผลให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคนดี คนเก่ง และสามารถอยู่ร่วมกับ สังคมได้อย่างมีความสุขตลอดไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนา การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยใช้ระเบียบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งได้กำหนด ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้าง วินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
  - 2.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ตอนที่ 1 การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้าง วินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บึงกาฬ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2561 จำนวน 213 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 2,913 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 213 คน และครูผู้สอน จำนวน 2,700 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตาราง Krejcie and Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 338 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 387 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 89 คน และครูผู้สอน จำนวน 298 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยใช้ประชากรจากโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยกำหนดให้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) ได้แก่

ขนาดเล็ก 90 โรงเรียน ขนาดกลาง 116 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดใหญ่ 7 โรงเรียน

2.2 สุ่มโรงเรียนเพื่อกำหนดเป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 40 ของโรงเรียนที่มีขนาดเล็กและขนาดกลางแต่ละอำเภอ เนื่องด้วยโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มีน้อยผู้วิจัยจึงเลือกโรงเรียนทุกโรงเรียน จำนวน 7 โรงเรียน และใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากตามรายชื่อโรงเรียนจำแนกตามขนาดแบบใส่คืนได้โรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 89 โรงเรียนแบ่งตามขนาดดังนี้

2.2.1 ขนาดเล็ก 36 โรงเรียน

2.2.2 ขนาดกลาง 46 โรงเรียน

2.2.3 ขนาดใหญ่ 7 โรงเรียน

2.3 กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารเจาะจงผู้อำนวยการโรงเรียนที่ได้รับเลือกเป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างตามข้อ 1.2.2 ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร รวม 89 คน

2.4 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนแต่ละขนาดแตกต่างกันไม่มากเกินไป ผู้วิจัยจึงกำหนดครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามข้อ 2.2

เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มแบบง่ายโดยวิธีการจับสลากแบบใส่คืนจะได้ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนละ 2 คน ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนละ 4 คน ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่ กำหนดครูผู้สอนโรงเรียนละ 6 คน ได้กลุ่มตัวอย่างของครูผู้สอน จำนวน 298 คน ดังนี้

2.4.1 ขนาดเล็ก 72 คน

2.4.2 ขนาดกลาง 84 คน

2.4.3 ขนาดใหญ่ 42 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน 89 คน

และครูผู้สอน 298 คน

2.5 เพื่อให้ง่ายต่อการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจึงกำหนดแยกโรงเรียนในแต่ละขนาดตามอำเภอทั้ง 8 อำเภอ โดยใช้เกณฑ์ การกำหนดจำนวนโรงเรียนที่เป็นหน่วยการสุ่มร้อยละ 40 แต่เนื่องจากมีการปิดเศษจึงได้โรงเรียนที่เป็นหน่วยการสุ่มแยกตามอำเภอและตามขนาดดังรายละเอียดที่แสดงในตาราง 1-2

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน และโรงเรียนในสังกัดแต่ละอำเภอ

อำเภอ	ประชากร									กลุ่มตัวอย่าง								
	ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่			ขนาดเล็ก			ขนาดกลาง			ขนาดใหญ่		
	โรงเรียน (โรง)	ผู้บริหาร (คน)	ครูผู้สอน (คน)	โรงเรียน (โรง)	ผู้บริหาร (คน)	ครูผู้สอน (คน)	โรงเรียน (โรง)	ผู้บริหาร (คน)	ครูผู้สอน (คน)	โรงเรียน (โรง)	ผู้บริหาร (คน)	ครูผู้สอน (คน)	โรงเรียน (โรง)	ผู้บริหาร (คน)	ครูผู้สอน (คน)	โรงเรียน (โรง)	ผู้บริหาร (คน)	ครูผู้สอน (คน)
เมืองบึงกาฬ	24	24	149	24	24	389	2	2	85	9	9	18	10	10	40	2	2	12
พรเจริญ	9	9	72	11	11	186	1	1	36	4	4	8	4	4	16	1	1	6
ศรีวิไล	6	6	44	8	8	148	1	1	31	2	2	4	3	3	12	1	1	6
เซกา	14	14	89	27	27	388	1	1	57	6	6	12	11	11	44	1	1	6
บึงโขงหลง	8	8	52	10	10	163	1	1	26	3	3	6	4	4	16	1	1	6
บุ่งคล้า	6	6	41	5	5	66	-	-	-	3	3	6	2	2	8	-	-	-
โซพิลัย	15	15	98	21	21	303	1	1	43	6	6	12	8	8	32	1	1	6
ปากคาด	8	8	61	10	10	173	-	-	-	3	3	6	4	4	16	-	-	-
รวม	90	90	606	116	116	1,816	7	7	278	36	36	72	46	46	184	7	7	42

ตาราง 2 รายละเอียดของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	รายชื่อโรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
เมือง บึงกาฬ	โรงเรียนขนาดเล็ก					
	1. บ้านนาป่าวน	1	4	1	2	3
	2. บ้านก้าแพงเพชร	1	8	1	2	3
	3. บ้านท่าใคร	1	3	1	2	3
	4. บ้านท่าโพธิ์	1	5	1	2	3
	5. บ้านแสนสำราญ	1	10	1	2	3
	6. บ้านไคสี	1	6	1	2	3
	7. บ้านสงอ	1	5	1	2	3
	8. บ้านโนนยาง	1	6	1	2	3
	9. บ้านคำหมื่น	1	8	1	2	3
	โรงเรียนขนาดกลาง					
	1. บ้านทองสาย	1	14	1	4	5
	2. บ้านบึงกาฬ	1	21	1	4	5
	3. บ้านนาตอง	1	17	1	4	5
	4. ประสานมิตร	1	30	1	4	5
	วิทยา					
	5. บ้านหนองนาแซง	1	10	1	4	5
	6. บ้านโนนสว่าง	1	15	1	4	5
	7. บ้านนาเจริญ	1	19	1	4	5
	8. หอคำพิทยาสรรค์	1	16	1	4	5
	9. บ้านโคกสะอาด	1	21	1	4	5
	10. บ้านโคกกอง	1	21	1	4	5
	มิตรภาพที่ 86					
โรงเรียนขนาดใหญ่						
1. อนุบาลบึงกาฬ	1	57	1	6	7	
วิศิษฐ์อำนวยศิลป์						
2. บ้านโป่งเปือย	1	28	1	6	7	

ตาราง 2 (ต่อ)

อำเภอ	รายชื่อโรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
พรเจริญ	โรงเรียนขนาดเล็ก					
	1. บ้านโนน	1	10	1	2	3
	2. บ้านดงเสียด	1	12	1	2	3
	3. บ้านเหล่าใหญ่	1	5	1	2	3
	4. บ้านสร้างคำ	1	9	1	2	3
	โรงเรียนขนาดกลาง					
	1. บ้านดอนหญ้านาง	1	22	1	4	5
	2. บ้านใหม่ศรีชมพู	1	17	1	4	5
	3. บ้านวังยาว	1	16	1	4	5
	4. บ้านนาซาว	1	14	1	4	5
	โรงเรียนขนาดใหญ่					
	1. อนุบาลพรเจริญ	1	36	1	6	7
	ศรีวิไล	โรงเรียนขนาดเล็ก				
1. บ้านหนองบัวงาม		1	10	1	2	3
2. บ้านโนนม่วง		1	4	1	2	3
โรงเรียนขนาดกลาง						
1. บ้านนาแสง		1	25	1	4	5
2. โคกสำราญ พรสวรรค์		1	14	1	4	5
3. บ้านห้วยลึก		1	18	1	4	5
โรงเรียนขนาดใหญ่						
1. อนุบาลศรีวิไล	1	31	1	6	7	

ตาราง 2 (ต่อ)

อำเภอ	รายชื่อโรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
เชกา	โรงเรียนขนาดเล็ก					
	1. บ้านห้วยคอม	1	4	1	2	3
	2. บ้านโนนเหมือดแอ่	1	7	1	2	3
	3. บ้านห้วยเรือ	1	4	1	2	3
	4. บ้านทุ่งทรายจก	1	12	1	2	3
	5. บ้านตาลเดี่ยว	1	8	1	2	3
	6. บ้านใหม่สามัคคี	1	6	1	2	3
	โรงเรียนขนาดกลาง					
	1. บ้านท่ากกตอง	1	13	1	4	5
	2. บ้านโสกกามนาตาไก้	1	17	1	4	5
	3. บ้านตองโคกกระแซ	1	18	1	4	5
	4. บ้านปงไสรราษฎร์ สามัคคี	1	19	1	4	5
	5. บ้านท่าเชียงเครือ	1	17	1	4	5
	6. บ้านเหล่า	1	11	1	4	5
	หนองยาง					
	7. บ้านหัวแฮต	1	17	1	4	5
	8. บ้านท่ากกตอง	1	13	1	4	5
	9. ชุมชนบ้านหนองหิ้ง	1	13	1	4	5
	10. หนองทุ่มวิทยา	1	17	1	4	5
	11. ชุมชนบ้านซาง	1	23	1	4	5
โรงเรียนขนาดใหญ่						
1. อนุบาลเชกา	1	57	1	6	7	

ตาราง 2 (ต่อ)

อำเภอ	รายชื่อโรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
บึงโขงหลง	โรงเรียนขนาดเล็ก					
	1. บ้านคำสมบูรณ์	1	4	1	2	3
	2. บ้านโสกโพธิ์ โสกพอก	1	13	1	2	3
	3. บ้านท่าดอกคำ	1	6	1	2	3
	โรงเรียนขนาดกลาง					
	1. บ้านบัวโคก	1	18	1	4	5
	2. บ้านนาอ่าง	1	21	1	4	5
	3. บ้านนาขาม	1	17	1	4	5
	4. บ้านท่าสีไค	1	15	1	4	5
	โรงเรียนขนาดใหญ่					
1. อนุบาลศาสนสิทธิ์ อำนาจ	1	26	1	4	5	
บุ่งคล้า	โรงเรียนขนาดเล็ก					
	1. บ้านหาดแฮ	1	7	1	2	3
	2. บ้านนาจาน	1	7	1	2	3
	3. บ้านดอนแพง	1	4	1	2	3
	โรงเรียนขนาดกลาง					
1. บ้านหนองจันทน์	1	17	1	4	5	
2. ไทยรัฐวิทยา 51 (บ้านโคกกวาง)	1	19	1	4	5	
โซพิสัย	โรงเรียนขนาดเล็ก					
	1. บ้านโคกสะอาด	1	4	1	2	3
	2. บ้านศรีนาวา	1	6	1	2	3
	3. บ้านหนองแวง	1	7	1	2	3
4. บ้านคำแวง	1	4	1	2	3	

ตาราง 2 (ต่อ)

อำเภอ	รายชื่อโรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		รวมกลุ่ม ตัวอย่าง
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	
ไชยพิสัย (ต่อ)	โรงเรียนขนาดเล็ก (ต่อ)					
	5. บ้านป่าไร่โนนม่วง	1	5	1	2	3
	6. บ้านหนองพันทา	1	11	1	2	3
	โรงเรียนขนาดกลาง					
	1. บ้านถ้ำเจริญ	1	10	1	4	5
	2. ชุมชนบ้านตุม	1	10	1	4	5
	3. บ้านนาเหวอ โนนอุดม	1	17	1	4	5
	4. บ้านสามหนอง	1	16	1	4	5
	5. บ้านคำไผ่	1	23	1	4	5
	6. บ้านโนนสว่าง	1	18	1	4	5
	7. บ้านศรีชมพู	1	12	1	4	5
	8. บ้านห้วยลึก	1	11	1	4	5
	โรงเรียนขนาดใหญ่					
1. อนุบาลไชยพิสัย	1	43	1	6	7	
ปากคาด	โรงเรียนขนาดเล็ก					
	1. บ้านต่าย	1	5	1	3	4
	2. บ้านโสกบง	1	6	1	3	4
	3. บ้านไร่ โนนสำราญ	1	8	1	3	4
	โรงเรียนขนาดกลาง					
	1. บ้านนาแก้ง	1	21	1	4	5
	2. บ้านนาดง	1	19	1	4	5
3. ชุมชนสมสนุก	1	10	1	4	5	
4. บ้านโนนเสถียร	1	23	1	4	5	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะการเปิดสอนของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแนวตรวจสอบรายการ (Check List) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สถานภาพ
  - 1.1 ผู้บริหาร
  - 1.2 ครูผู้สอน
2. ลักษณะการเปิดสอน
  - 2.1 โรงเรียนประถมศึกษา
  - 2.2 โรงเรียนขยายโอกาส
3. ขนาดของโรงเรียน
  - 3.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
  - 3.2 โรงเรียนขนาดกลาง
  - 3.3 โรงเรียนขนาดใหญ่
4. ประสบการณ์ในตำแหน่ง
  - 4.1 น้อยกว่า 10 ปี
  - 4.2 10-20 ปี
  - 4.3 มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ จำนวน 3 ด้าน ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจากมากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วย 1) ด้านการแต่งกาย 2) ด้านความประพฤติ 3) ด้านการปฏิบัติตน

สำหรับแบบสอบถามในตอนที 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 160-162)

- 5 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา อยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา อยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหา และแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมีวิสัยทัศน์ของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 2.1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียน ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติตน แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.5 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านรูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ด้านการใช้ภาษา (Wording) และด้านอื่น ของข้อคำถามแต่ละข้อ ที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ (IOC) ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

2.5.1 รศ.ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.5.2 ผศ.ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.5.3 นายสันติชัย พรหมอารักษ์ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

2.5.4 นายเสกศิลาภิ กิณเรศ ผู้อำนวยการโรงเรียนโสภโพนีโสภพอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

2.5.5 นายบุญถม บุตรมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวยการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 3 จำนวน 59 ชุด โดยมีรายละเอียดการทดลองใช้แบบสอบถามดังนี้

2.6.1 ใช้โรงเรียนขนาดเล็ก ทดลองแบบสอบถาม จำนวน 5 โรงเรียน เก็บผู้บริหารโรงเรียนละ 1 คน ครูผู้สอนโรงเรียนละ 2 คน ได้กลุ่มทดลองแบบสอบถาม จำนวน 15 คน

2.6.2 ใช้โรงเรียนขนาดกลาง ทดลองแบบสอบถาม จำนวน 6 โรงเรียน เก็บผู้บริหารโรงเรียนละ 1 คน ครูผู้สอนโรงเรียนละ 4 คน ได้กลุ่มทดลองแบบสอบถาม จำนวน 30 คน

2.6.3 ใช้โรงเรียนขนาดใหญ่ ทดลองแบบสอบถาม จำนวน 2 โรงเรียน เก็บผู้บริหารโรงเรียนละ 1 คน ครูผู้สอนโรงเรียนละ 6 คน ได้กลุ่มทดลองแบบสอบถาม จำนวน 14 คน

2.7 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้ไปคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ต่ำกว่า 0.20 ออกไป นำค่าถามที่ใช้ได้ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α -Coefficient)

ซึ่งผลการทดลองใช้แบบสอบถาม ปรากฏผลดังนี้

- 2.7.1 ค่าอำนาจจำแนกด้านสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.320 – 0.877
- 2.7.2 ค่าอำนาจจำแนกด้านปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.257 – 0.967
- 2.7.3 ค่าความเชื่อมั่น ด้านสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน มีค่าเท่ากับ 0.952
- 2.7.4 ค่าความเชื่อมั่น ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน มีค่าเท่ากับ 0.992
- 2.8 นำร่างแบบสอบถามที่ได้เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง
- 2.9 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวม ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 387 ฉบับ และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบถ้วน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ในการตอบแบบสอบถามแล้วคัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์
2. นำเอาแบบสอบถามที่คัดเอาไว้ไปตรวจคะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 2 ไปวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดเป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการสรุปความคิดเห็นรายด้านและหาค่าความถี่แต่ละด้าน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาอำนาจจำแนก (Item total Correlation)

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ อยู่ในระดับมาก” ใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 “สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน” ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t-test) ชนิด Independent Samples

3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน” ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t-test) ชนิด Independent Samples

3.4 สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ปฏิบัติหน้าที่

ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน”
ใช้สถิติการทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)
ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่
(Scheffe-Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

3.5 สมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า “สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ที่มี
ประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน”
ใช้สถิติการทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)
ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่
(Scheffe-Method) หรือ LSD วิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ตามความเหมาะสม

ตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ

ผู้วิจัยร่างแนวทางพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. นำผลในด้านสภาพในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ที่มีค่าเฉลี่ยรายด้านต่ำกว่า
ในค่าเฉลี่ยรวม และปัญหาในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมมาร่าง
เป็นประเด็นคำสัมภาษณ์แล้วนำคำสัมภาษณ์ดังกล่าวไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้
ผู้เชี่ยวชาญนำเสนอแนวทางพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ จำนวน 10 ท่าน ซึ่งมีรายชื่อ ดังนี้

1.1 ผศ. ดร.ธวัชชัย ไพไหล กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 ผศ. ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.3 นางนรมน ไกรสกุล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงาน
ศึกษาธิการจังหวัดบึงกาฬ

1.4 นายสันติชัย พรหมอาร์ักษ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

1.5 ดร.อุทัย อินทะนาม ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงของหลวงวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

1.6 นายรวิภาส วันตา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงชมภู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

1.7 นายเสกศิลาภิ กิณเรศ ผู้อำนวยการโรงเรียนโลกโพธิ์โลกพอก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

1.8 นายบุญถม บุตรมา ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์
อำนวยการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

1.9 นายณัฐพล สาตะตุฎฤกษ์ ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
บ้านดงชมภู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

1.10 นางประไพพร ปุณริบูรณ์ ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียน
หนองสิมโนนสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

2. นำประเด็นที่ได้จากการสัมภาษณ์เป็นแนวทางพัฒนาการดำเนินงาน
เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
ตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะแล้วนำเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการปรึกษา

3. นำเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย
นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
โดยดำเนินการนำเสนอในรูปแบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนา การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจงแบบเอฟ
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจงแบบที
f	แทน	ความถี่
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน

df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
%	แทน	ร้อยละ
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน 387 ฉบับ ไปยังโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 89 โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความสมบูรณ์ 387 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้ตรวจแบบสอบถามและกรอกข้อมูลตามเกณฑ์ คะแนน ที่กำหนดไว้ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย
  - 2.1 วิเคราะห์ระดับสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย

นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน โดยใช้การทดสอบค่าที ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน (t - test Independent Sample)

2.3 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน จำแนกตามลักษณะการเปิดสอน โดยใช้การทดสอบค่าที ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน (t - test Independent Sample)

2.4 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์

ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe-Method)

2.5 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่ง โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe-Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ เป็นผู้บริหาร และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ จำนวนทั้งสิ้น 387 คน ปรากฏผลดังตาราง 3-5

ตาราง 3 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพและลักษณะการเปิดสอน

ข้อมูลทั่วไป	สถานภาพ				รวม	
	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการเปิดสอน						
1. ประถมศึกษา	60	15.50	182	47.03	242	62.53
2. ขยายโอกาส	29	7.49	116	29.97	145	37.47
รวม	89	23	298	77	387	100

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งสิ้น 387 คน ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 62.53 และโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 37.47

เมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 23 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน

ประถมศึกษา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 และเป็นผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.49 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอน จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 77 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำแนกเป็น ครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 47.03 และเป็นครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.97

ตาราง 4 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพและขนาดของโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไป	สถานภาพ				รวม	
	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดของโรงเรียน						
1. ขนาดเล็ก	36	9.30	72	18.60	108	27.91
2. ขนาดกลาง	46	11.89	184	47.55	230	59.43
3. ขนาดใหญ่	7	1.81	42	10.85	49	12.66
รวม	89	23	298	77	387	100

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งสิ้น 387 คน ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 27.91 จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ครูผู้สอน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60

โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 59.43 จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.89 ครูผู้สอน จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 47.55

โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.66 จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.81 ครูผู้สอน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.85

ตาราง 5 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์
ในตำแหน่ง

ข้อมูลทั่วไป	สถานภาพ				รวม	
	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในตำแหน่ง						
1. น้อยกว่า 10 ปี	25	6.46	99	25.58	124	32.04
2. 10-20 ปี	37	9.56	125	32.30	162	41.86
3. มากกว่า 20 ปี	27	6.98	74	19.12	101	26.10
รวม	89	23	298	77	387	100

จากตาราง 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 387 คน ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างจากประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 10 ปี มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 32.04 จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.46 ครูผู้สอน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.58

ประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปี มีจำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86 จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.56 ครูผู้สอน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30

ประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 26.10 จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 ครูผู้สอน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.12

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ อยู่ในระดับมาก โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏ ดังตาราง 6-13

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายสภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	สภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการแต่งกาย	4.28	0.38	มาก	2
2	ด้านความประพฤติ	4.21	0.38	มาก	3
3	ด้านการปฏิบัติตน	4.30	0.36	มาก	1
รวม		4.26	0.32	มาก	

จากตาราง 6 พบว่า ระดับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติตน ($\bar{X} = 4.30$) ด้านการแต่งกาย ($\bar{X} = 4.28$) และด้านความประพฤติ ($\bar{X} = 4.21$) ตามลำดับ

เมื่อแยกพิจารณาระดับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยจำแนกตามรายด้านย่อยและรายข้อปรากฏผลดังตาราง 7-9

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับสภาพการ
 ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาบึงกาฬ ด้านการแต่งกาย

ข้อที่	ด้านการแต่งกาย	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การกำหนดระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งกาย ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างชัดเจน	4.39	0.53	มาก	3
2	การสวมเสื้อของนักเรียนตามแบบที่ ทางโรงเรียนกำหนด	4.36	0.50	มาก	9
3	การปักชื่อและเครื่องหมายลงบนเสื้อ ของนักเรียนให้ถูกต้องตามที่โรงเรียน กำหนด	4.33	0.80	มาก	11
4	การสวมใส่กางเกง/เข็มขัด/กระโปรง ของนักเรียนได้ถูกต้องตามวัน และระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	4.33	0.68	มาก	10
5	การใส่รองเท้าและถุงเท้าของนักเรียน ได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียน	4.39	0.72	มาก	4
6	การสวมเครื่องประดับของนักเรียน เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียนกำหนดไว้	4.36	0.65	มาก	8
7	การไว้ทรงผมของนักเรียนได้ถูกต้อง ตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	4.44	0.61	มาก	2
8	กายแต่งกายของนักเรียนได้ถูกต้อง ตามวัน ที่ทางโรงเรียนกำหนด	4.39	0.79	มาก	5

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการแต่งกาย	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
9	การตรวจความเรียบร้อยของการแต่งกายนักเรียนหน้าเสาธงหรือก่อนเข้าชั้นเรียน	4.37	0.58	มาก	7
10	การตรวจสอบ กำกับ ติดตามการแต่งกายนักเรียนของครูเวรประจำวันในเวลาเข้าก่อนเข้าแถวและหลังเลิกเรียน	3.99	0.59	มาก	20
11	การอบรมนักเรียนหน้าเสาธงของครูเวรประจำวันเกี่ยวกับระเบียบวินัยด้านการแต่งกาย	4.55	0.51	มากที่สุด	1
12	การประกวดและมอบรางวัลให้กับนักเรียนที่แต่งกายสะอาดและเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	4.14	0.75	มาก	16
13	การจัดกิจกรรมไฮมรุมของครูประจำชั้น เพื่อตรวจ กำกับ ติดตามช่วยเหลือชี้แนะการแต่งกายของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.16	0.51	มาก	15
14	การตักเตือนนักเรียนของครูเมื่อเห็นนักเรียนประพฤติผิดวินัยด้านการแต่งกายของโรงเรียน	4.37	0.51	มาก	6
15	การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูในด้านแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	4.29	0.67	มาก	12

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการแต่งกาย	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
16	การดำเนินการของคณะกรรมการนักเรียนในการควบคุม ดูแล ชี้แนะเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนให้ถูกต้องตามระเบียบการแต่งกายของโรงเรียน	4.14	0.78	มาก	18
17	การจัดกิจกรรมส่งเสริมวินัยสร้างจิตสำนึก ให้นักเรียนประพฤติถูกต้องตามระเบียบด้านการแต่งกายของโรงเรียน	4.06	0.56	มาก	19
18	การกำหนดมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมในกรณีที่นักเรียนประพฤติผิดวินัยด้านการแต่งกายของโรงเรียน	4.22	0.66	มาก	13
19	การกำกับ ติดตามและประเมินผล การปฏิบัติของครู เกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนอย่างถูกต้อง	4.21	0.61	มาก	14
20	การออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูประจำชั้นเพื่อพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับประพฤติดีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียน และหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน	4.14	0.65	มาก	17
รวม		4.28	0.38	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้านการแต่งกาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก

ไปหาน้อย 3 อันดับ คือ การอบรมนักเรียนหน้าเสาธงของครูเวรประจำวันเกี่ยวกับระเบียบวินัยด้านการแต่งกาย ($\bar{X} = 4.55$) การไว้ทรงผมของนักเรียนได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.44$) และการกำหนดระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งกายให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.39$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ด้านความประพฤติ

ข้อที่	ด้านความประพฤติ	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
21	การตั้งกฎระเบียบของโรงเรียนด้านความประพฤติของนักเรียนไว้ อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	4.36	0.64	มาก	4
22	การประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ ด้านความประพฤติอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง	4.41	0.61	มาก	3
23	การชี้แจงและทำความเข้าใจเรื่อง กฎระเบียบด้านความประพฤติของ นักเรียนให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและ กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทราบ	4.16	0.46	มาก	14
24	การมอบรางวัลให้แก่นักเรียนตัวอย่าง ที่มีความประพฤติดี	4.02	0.52	มาก	17
25	การกำหนดมาตรการลงโทษ ที่เหมาะสม และการติดตามผลการ พัฒนา ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน ให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่	4.16	0.64	มาก	15

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านความประพฤติ	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
26	การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.01	0.62	มาก	19
27	การจัดทำข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เชื่อถือได้ ของครูประจำชั้น	4.19	0.66	มาก	12
28	การให้รางวัลนักเรียนที่มีความประพฤติดี พุดสุภาพเรียบร้อย	4.01	0.55	มาก	18
29	การควบคุม ดูแล ชี้นำ ให้นักเรียนประพฤติถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	4.16	0.39	มาก	13
30	การแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเพื่อแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน	4.08	0.53	มาก	16
31	การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบให้แก่ นักเรียน	4.01	0.64	มาก	20
32	การยกย่องผลงานด้านการมีวินัยของนักเรียน	4.26	0.52	มาก	8
33	การควบคุมการเข้าแถว และการดูแลเอาใจใส่ของครูประจำชั้นอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้นักเรียนคิดว่าตนเองอยู่ตามลำพัง	4.33	0.64	มาก	6

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านความประพฤติ	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
34	การกล่าวตักเตือนนักเรียนด้วยเหตุผล สร้างความเข้าใจ ตระหนักถึงการทำผิด ของนักเรียน	4.48	0.62	มาก	1
35	การกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ นักเรียนประจำห้องเรียนในการ คอยช่วย กำกับดูแลความประพฤติ ของนักเรียนในห้อง	4.19	0.68	มาก	11
36	การดำเนินการของครูประจำชั้น เมื่อนักเรียนขาดเรียน หนีเรียน หรือมาโรงเรียนสายเป็นประจำ	4.41	0.52	มาก	2
37	การให้ความรู้ คำแนะนำหรือให้ คำปรึกษาแก่นักเรียน เกี่ยวกับการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด	4.33	0.60	มาก	5
38	การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนของ ครู ในการแสดงกิริยา และการใช้วาจา ที่สุภาพ	4.30	0.75	มาก	7
39	การให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ของ ผู้ปกครอง และชุมชน ในการด้านความ ประพฤติของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.20	0.62	มาก	9
40	การติดตามและประเมินผลด้านความ ประพฤติของนักเรียน ตามระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ	4.19	0.55	มาก	10
รวม		4.21	0.38	มาก	

จากตาราง 8 พบว่า สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้านความประพฤติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อย่อย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย 3 อันดับ คือ การกล่าวตักเตือนนักเรียนด้วยเหตุผลสร้างความเข้าใจ ตระหนัก ถึงการทำผิดของนักเรียน ($\bar{X} = 4.48$) การดำเนินการของครูประจำชั้น เมื่อนักเรียน ขาดเรียน หนีเรียน หรือมาโรงเรียนสายเป็นประจำ ($\bar{X} = 4.41$) และการประชาสัมพันธ์ ให้นักเรียนทราบด้านความประพฤติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.41$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับสภาพการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ด้านการปฏิบัติตน

ข้อที่	ด้านการปฏิบัติตน	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
41	การกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียน ด้านการปฏิบัติตนของนักเรียนมีความ ชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	4.32	0.62	มาก	11
42	การอบรมและชี้แจงเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ ตนในโรงเรียน ให้นักเรียนทราบ และปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	4.10	0.47	มาก	19
43	การแนะนำให้นักเรียนรู้จักควบคุม ตนเอง ในการมีสัมมาคารวะ การพูดจา และการสำรวม	4.16	0.53	มาก	18
44	การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เกี่ยวกับการแสดงความเคารพ อย่างถูกต้องในโอกาสต่าง ๆ	4.28	0.51	มาก	15
45	การแสดงออกของนักเรียน ถึงการเป็น ผู้มีสัมมาคารวะต่อครู หรือผู้ใหญ่	4.43	0.52	มาก	2

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการปฏิบัติตน	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
46	การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูในการ แสดงความเคารพตามแบบอย่างของ ประเพณีไทย	4.44	0.52	มาก	1
47	การประกาศ ยกย่อง มอบรางวัลให้กับ นักเรียน ที่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน	4.41	0.58	มาก	3
48	การส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความ เคารพรุ่นพี่ ครู และผู้ใหญ่เมื่อได้พบ และจากกัน	4.33	0.49	มาก	8
49	การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.33	0.60	มาก	10
50	การสอดแทรกแนวทางการปฏิบัติตน ของนักเรียนลงในหลักสูตรทุกระดับชั้น	4.29	0.60	มาก	14
51	การสร้างเจตคติที่ดีของนักเรียนในการ ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียน	4.30	0.59	มาก	13
52	การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ของครูในด้านการปฏิบัติตนในโรงเรียน	4.31	0.59	มาก	12
53	การกล่าวตักเตือนของครูเมื่อนักเรียน มีการปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม	4.40	0.60	มาก	4
54	การยอมรับและปฏิบัติตนของนักเรียน ตามข้อกำหนดด้านการปฏิบัติตน ของโรงเรียน	4.33	0.50	มาก	9

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการปฏิบัติตน	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
55	การพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนตามกฎระเบียบด้านการปฏิบัติตนของโรงเรียน	4.34	0.51	มาก	7
56	การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนรุ่นพี่ให้กับรุ่นน้อง	4.35	0.70	มาก	5
57	การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง	4.34	0.50	มาก	6
58	การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบปรับปรุงและแก้ไข ของครูและผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนทำผิดกฎระเบียบ	4.27	0.52	มาก	16
59	การให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ของ ผู้ปกครอง และชุมชน ในการปฏิบัติตนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.26	0.51	มาก	17
60	การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	3.99	0.43	มาก	20
รวม		4.30	0.36	มาก	

จากตาราง 9 พบว่า สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้านการปฏิบัติตน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูในการแสดงความเคารพตามแบบอย่างของประเพณีไทย ($\bar{X} = 4.44$) การแสดงออกของนักเรียน ถึงการเป็นผู้มี

สัมมาคารวะต่อครู หรือผู้ใหญ่ ($\bar{X} = 4.43$) และการประกาศ ยกย่อง มอบรางวัลให้กับนักเรียน ที่ปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.41$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายปัญหาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมและรายด้าน

ด้าน	ปัญหาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการแต่งกาย	1.87	0.65	น้อย	3
2	ด้านความประพฤติ	1.90	0.63	น้อย	2
3	ด้านการปฏิบัติตน	1.96	0.68	น้อย	1
รวม		1.91	0.64	น้อย	

จากตาราง 10 พบว่า ระดับปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติตน ($\bar{X} = 1.96$) ด้านความประพฤติ ($\bar{X} = 1.90$) และด้านการแต่งกาย ($\bar{X} = 1.87$) ตามลำดับ

เมื่อแยกพิจารณาระดับปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยจำแนกตามรายด้านย่อยและรายชื่อปรากฏผลดังตาราง 11-13

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับปัญหา
การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ด้านการแต่งกาย

ข้อที่	ด้านการแต่งกาย	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การกำหนดระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งกาย ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างชัดเจน	2.01	0.93	น้อย	6
2	การสวมเสื้อของนักเรียนตามแบบที่ ทางโรงเรียนกำหนด	1.96	0.82	น้อย	8
3	การปักชื่อและเครื่องหมายลงบนเสื้อ ของนักเรียนให้ถูกต้องตามที่โรงเรียน กำหนด	1.58	0.76	น้อย	19
4	การสวมใส่กางเกง/เข็มขัด/กระโปรง ของนักเรียนได้ถูกต้องตามวัน และระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	1.69	0.95	น้อย	17
5	การใส่รองเท้าและถุงเท้าของนักเรียน ได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียน	1.78	1.20	น้อย	16
6	การสวมเครื่องประดับของนักเรียน เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียนกำหนดไว้	1.59	0.64	น้อย	18
7	การไว้ทรงผมของนักเรียนได้ถูกต้อง ตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	2.06	0.92	น้อย	2
8	กายแต่งกายของนักเรียนได้ถูกต้อง ตามวัน ที่ทางโรงเรียนกำหนด	1.99	0.81	น้อย	7

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการแต่งกาย	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
9	การตรวจความเรียบร้อยของการแต่งกายนักเรียนหน้าเสาธงหรือก่อนเข้าชั้นเรียน	1.88	0.84	น้อย	10
10	การตรวจสอบ กำกับ ติดตามการแต่งกายนักเรียนของครูเวรประจำวันในเวลาเข้าก่อนเข้าแถวและหลังเลิกเรียน	1.88	0.84	น้อย	11
11	การอบรมนักเรียนหน้าเสาธงของครูเวรประจำวันเกี่ยวกับระเบียบวินัยด้านการแต่งกาย	1.85	0.78	น้อย	14
12	การประกวดและมอบรางวัลให้กับนักเรียนที่แต่งกายสะอาดและเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	1.48	0.64	น้อย	20
13	การจัดกิจกรรมโฮมรูมของครูประจำชั้น เพื่อตรวจ กำกับ ติดตามช่วยเหลือชี้แนะการแต่งกายของนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.05	0.64	น้อย	4
14	การตักเตือนนักเรียนของครูเมื่อเห็นนักเรียนประพฤติผิดวินัยด้านการแต่งกายของโรงเรียน	2.05	0.51	น้อย	3
15	การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูในด้านการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	1.86	0.69	น้อย	13

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการแต่งกาย	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
16	การดำเนินการของคณะกรรมการนักเรียนในการควบคุม ดูแล ชี้แนะเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนให้ถูกต้องตามระเบียบการแต่งกายของโรงเรียน	2.02	1.03	น้อย	5
17	การจัดกิจกรรมส่งเสริมวินัย สร้างจิตสำนึก ให้นักเรียนประพฤติถูกต้องตามระเบียบด้านการแต่งกายของโรงเรียน	1.89	0.81	น้อย	9
18	การกำหนดมาตรการการลงโทษที่เหมาะสมในกรณีที่นักเรียนประพฤติผิดวินัยด้านการแต่งกายของโรงเรียน	1.81	0.60	น้อย	15
19	การกำกับ ติดตามและประเมินผล การปฏิบัติของครู เกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนอย่าง	1.86	0.67	น้อย	12
20	การออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูประจำชั้นเพื่อพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับประพฤติดีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียน และหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน	2.13	0.82	น้อย	1
รวม		1.87	0.65	น้อย	

จากตาราง 11 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้านการแต่งกาย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก

ไปหาน้อย 3 อันดับ คือ การออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูประจำชั้นเพื่อพบปะพูดคุยกับ
ผู้ปกครองเกี่ยวกับประพฤติดิถีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียนและหาแนวทางแก้ไข
ร่วมกัน ($\bar{X} = 2.13$) การไว้ทรงผมของนักเรียนได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของ
โรงเรียน ($\bar{X} = 2.06$) และการตักเตือนนักเรียนของครูเมื่อเห็นนักเรียนประพฤติดิถีวินัย
ด้านการแต่งกายของโรงเรียน ($\bar{X} = 2.05$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับปัญหา
การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ด้านความประพฤติ

ข้อที่	ด้านความประพฤติ	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
		$\bar{X}$	S.D.		
21	การตั้งกฎระเบียบของโรงเรียน ด้านความประพฤติของนักเรียนไว้ อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	1.87	0.72	น้อย	11
22	การประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ ด้านความประพฤติอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง	1.89	0.79	น้อย	10
23	การชี้แจงและทำความเข้าใจเรื่อง กฎระเบียบด้านความประพฤติของ นักเรียนให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและ กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทราบ	1.93	0.83	น้อย	6
24	การมอบรางวัลแก่นักเรียนตัวอย่าง ที่มีความประพฤติดี	1.90	0.77	น้อย	9
25	การกำหนดมาตรการลงโทษ ที่เหมาะสม และการติดตามผลการ พัฒนา ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียน ให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่	1.99	0.86	น้อย	3

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านความประพฤติ	คาสติติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
		$\bar{X}$	S.D.		
26	การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	1.86	0.71	น้อย	14
27	การจัดทำข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เชื่อถือได้ ของครูประจำชั้น	1.80	0.74	น้อย	17
28	การให้รางวัลนักเรียนที่มีความประพฤติดี พุดสุภาพเรียบร้อย	1.86	0.70	น้อย	13
29	การควบคุม ดูแล ชี้นะ ให้นักเรียนประพฤติถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	1.92	0.70	น้อย	7
30	การแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเพื่อแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน	1.79	0.55	น้อย	19
31	การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ฝึกชอบให้แก่ นักเรียน	1.74	0.60	น้อย	18
32	การยกย่องผลงานด้านการมีวินัยของนักเรียน	1.94	0.74	น้อย	5
33	การควบคุมการเข้าแถว และการดูแลเอาใจใส่ของครูประจำชั้นอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้นักเรียนคิดว่าตนเองอยู่ตามลำพัง	1.87	0.69	น้อย	12

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านความประพฤติ	คาสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
		$\bar{X}$	S.D.		
34	การกล่าวตักเตือนนักเรียนด้วยเหตุผล สร้างความเข้าใจ ตระหนักถึงการทำผิด ของนักเรียน	1.95	0.73	น้อย	4
35	การกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ นักเรียนประจำห้องเรียนในการ คอยช่วย กำกับดูแลความประพฤติ ของนักเรียนในห้อง	1.91	0.66	น้อย	8
36	การดำเนินการของครูประจำชั้น เมื่อนักเรียนขาดเรียน หนีเรียน หรือมาโรงเรียนสายเป็นประจำ	1.83	0.74	น้อย	15
37	การให้ความรู้ คำแนะนำหรือให้ คำปรึกษาแก่นักเรียน เกี่ยวกับการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด	1.81	0.57	น้อย	16
38	การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนของ ครู ในการแสดงกิริยา และการใช้วาจา ที่สุภาพ	1.72	0.62	น้อย	20
39	การให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ของ ผู้ปกครอง และชุมชน ในการด้านความ ประพฤติของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.17	1.00	น้อย	2
40	การติดตามและประเมินผลด้านความ ประพฤติของนักเรียน ตามระเบียบข้อบังคับ ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็น ระบบ	2.28	0.80	น้อย	1
รวม		1.90	0.63	น้อย	

จากตาราง 12 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน ด้านความประพฤติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ การติดตามและประเมินผลด้านความประพฤติของนักเรียน ตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ($\bar{X} = 2.28$) การให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และชุมชน ในการด้านความประพฤติของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.17$) และการกำหนดมาตรการลงโทษที่เหมาะสม และการติดตามผลการพัฒนา ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ($\bar{X} = 1.99$) ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลความหมายระดับปัญหา การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ด้านการปฏิบัติตน

ข้อที่	ด้านการปฏิบัติตน	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
		$\bar{X}$	S.D.		
41	การกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียน ด้านการปฏิบัติตนของนักเรียนมีความ ชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	1.83	0.72	น้อย	17
42	การอบรมและชี้แจงเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ ตนในโรงเรียน ให้นักเรียนทราบ และปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	1.86	0.76	น้อย	16
43	การแนะนำให้นักเรียนรู้จักควบคุม ตนเอง ในการมีสัมมาคารวะ การพูดจา และการสำรวม	1.89	0.69	น้อย	13
44	การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เกี่ยวกับการแสดงความเคารพ อย่างถูกต้องในโอกาสต่าง ๆ	1.80	0.66	น้อย	18

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการปฏิบัติตน	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
		$\bar{X}$	S.D.		
45	การแสดงออกของนักเรียน ถึงการเป็นผู้มีสัมมาคารวะต่อครู หรือผู้ใหญ่	1.90	1.09	น้อย	12
46	การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูในการแสดงความเคารพตามแบบอย่างของประเพณีไทย	1.76	0.79	น้อย	19
47	การประกาศ ยกย่อง มอบรางวัลให้กับนักเรียน ที่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	1.86	0.67	น้อย	15
48	การส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความเคารพรุ่นพี่ ครู และผู้ใหญ่เมื่อได้พบและจากกัน	1.87	0.64	น้อย	14
49	การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	2.03	0.88	น้อย	7
50	การสอดแทรกแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียนลงในหลักสูตรทุกระดับชั้น	1.94	0.85	น้อย	10
51	การสร้างเจตคติที่ดีของนักเรียนในการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	1.95	0.83	น้อย	9
52	การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนของครูในด้านการปฏิบัติตนในโรงเรียน	1.87	0.74	น้อย	20
53	การกล่าวตักเตือนของครูเมื่อนักเรียนมีการปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม	1.99	0.84	น้อย	8
54	การยอมรับและปฏิบัติตนของนักเรียนตามข้อกำหนดด้านการปฏิบัติตนของโรงเรียน	2.04	0.90	น้อย	6

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการปฏิบัติตน	ค่าสถิติ (n=387)		การแปล ความหมาย	ลำดับ ที่
		$\bar{X}$	S.D.		
55	การพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนตามกฎระเบียบด้านการปฏิบัติตนของโรงเรียน	1.90	0.80	น้อย	11
56	การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนรุ่นพี่ให้กับรุ่นน้อง	2.05	0.85	น้อย	5
57	การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง	2.06	0.83	น้อย	4
58	การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบปรับปรุงและแก้ไข ของครูและผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนทำผิดกฎระเบียบ	2.31	0.87	น้อย	1
59	การให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และชุมชน ในการปฏิบัติตนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.24	0.68	น้อย	2
60	การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	2.11	0.48	น้อย	3
รวม		1.96	0.68	น้อย	

จากตาราง 13 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ด้านการปฏิบัติตน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกรายข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ คือ การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ปรับปรุงและแก้ไข ของครูและผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนทำผิดกฎระเบียบ ($\bar{X} = 2.31$) การให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และชุมชน

ในการปฏิบัติตนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.24$) และการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ($\bar{X} = 2.11$) ตามลำดับ

สรุป ระดับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ อยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ อยู่ในระดับน้อย

ดังนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า สภาพและปัญหาการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ อยู่ในระดับ มาก

2.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ที่ว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที่ (t-test) ชนิด Independent Samples ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 14-15

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ

สภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน	สถานภาพ				t	sig
	ผู้บริหาร (n=89)		ครูผู้สอน (n=298)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการแต่งกาย	4.30	0.41	4.28	0.37	.543	.587
2. ด้านความประพฤติ	4.14	0.42	4.23	0.36	-1.826	.070
3. ด้านการปฏิบัติตน	4.22	0.37	4.32	0.35	-2.486*	.013
สภาพโดยรวม (X)	4.22	0.36	4.28	0.31	-1.484	.139

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05,387} = 1.96$)

จากตาราง 14 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหาร

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน	สถานการณ์				t	sig
	ผู้บริหาร (n=89)		ครูผู้สอน (n=298)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการแต่งกาย	2.01	0.68	1.83	0.63	2.407*	.017
2. ด้านความประพฤติ	2.03	0.52	1.86	0.65	2.527*	.012
3. ด้านการปฏิบัติตน	2.10	0.66	1.92	0.68	2.152*	.032
สภาพโดยรวม (X)	2.05	0.61	1.87	0.64	2.310*	.021

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t_{.05,387} = 1.96$)

จากตาราง 15 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกันปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

แตกต่างกัน ส่วนสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

2.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน ใช้สถิติการทดสอบค่าสถิติที (t-test) ชนิด Independent Samples ปรากฏผลการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังตาราง 16-17

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน	ลักษณะการเปิดสอน				t	sig
	ประถมศึกษา (n=242)		ขยายโอกาส (n=145)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการแต่งกาย	4.30	0.37	4.25	0.40	1.133	.258
2. ด้านความประพฤติ	4.22	0.38	4.19	0.38	.729	.466
3. ด้านการปฏิบัติตน	4.30	0.35	4.29	0.37	.292	.669
สภาพโดยรวม (X)	4.28	0.31	4.25	0.34	.889	.374

จากตาราง 16 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีต่อปัญหา
การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ปัญหาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน	ลักษณะการเปิดสอน				t	sig
	ประถมศึกษา (n=242)		ขยายโอกาส (n=145)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการแต่งกาย	1.90	0.68	1.81	0.57	1.375	.170
2. ด้านความประพฤติ	1.93	0.65	1.86	0.58	1.072	.284
3. ด้านการปฏิบัติตน	1.99	0.72	1.91	0.60	1.195	.233
สภาพโดยรวม (X)	1.94	0.67	1.86	0.58	1.218	.224

จากตาราง 17 พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นต่อปัญหา
การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มี
ความแตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า
สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน ตามความคิดเห็น
ของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน

2.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงาน
เสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
แตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA)
ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่
(Scheffe-Method) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 18-19

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน
ที่มีขนาดต่างกัน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

สภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	.575	2	.288	2.024	.134
	ภายในกลุ่ม	54.553	384	.142		
	รวม	55.129	386			
2. ด้านความประพฤติ	ระหว่างกลุ่ม	.218	2	.109	.760	.468
	ภายในกลุ่ม	55.086	384	.143		
	รวม	55.304	386			
3. ด้านการปฏิบัติตน	ระหว่างกลุ่ม	.059	2	.029	.227	.797
	ภายในกลุ่ม	49.651	384	.129		
	รวม	49.709	386			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.103	2	.051	.496	.610
	ภายในกลุ่ม	39.786	384	.104		
	รวม	39.889	386			

จากตาราง 18 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติ
หน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย
นักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมไม่มี
ความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน
ที่มีขนาดต่างกัน ที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ปัญหาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	.557	2	.278	.667	.514
	ภายในกลุ่ม	160.185	384	.417		
	รวม	160.742	386			
2. ด้านความประพฤติ	ระหว่างกลุ่ม	1.383	2	.691	1.769	.172
	ภายในกลุ่ม	150.044	384	.391		
	รวม	151.426	386			
3. ด้านการปฏิบัติตน	ระหว่างกลุ่ม	1.347	2	.673	1.472	.231
	ภายในกลุ่ม	175.707	384	.458		
	รวม	177.054	386			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.052	2	.526	1.294	.275
	ภายในกลุ่ม	156.001	384	.406		
	รวม	157.053	386			

จากตาราง 20 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงาน
เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความ
แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า
สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน

2.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่าง กัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA) ในกรณี พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe-Method) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 20-22

ตาราง 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ ในตำแหน่งต่างกัน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

สภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัย นักเรียนในโรงเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	1.067	2	.533	3.788*	.023
	ภายในกลุ่ม	54.062	384	.141		
	รวม	55.129	386			
2. ด้านความ ประพฤติ	ระหว่างกลุ่ม	4.091	2	2.046	15.337**	.000
	ภายในกลุ่ม	51.213	384	.133		
	รวม	55.304	386			
3. ด้านการปฏิบัติตน	ระหว่างกลุ่ม	6.217	2	3.108	27.443**	.000
	ภายในกลุ่ม	43.493	384	.113		
	รวม	49.709	386			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.265	2	1.633	17.117**	.000
	ภายในกลุ่ม	36.624	384	.095		
	รวม	39.88	386			
		9				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F_{.05,387} = 3.03$)

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F_{.01,387} = 4.69$)

จากตาราง 20 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการแต่งกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตามวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe-Method) ปรากฏผลดังตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

สภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัย นักเรียนในโรงเรียน	ประสบการณ์ ในตำแหน่ง	$\bar{X}$	ประสบการณ์ในตำแหน่ง		
			น้อยกว่า 10 ปี	10-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ด้านการแต่งกาย	น้อยกว่า 10 ปี	$\bar{X}$ 4.356	4.356	4.255 -.101	4.231 -.125*
	10-20 ปี	4.255			-.024
	มากกว่า 20 ปี	4.231			
ด้านความประพฤติ	น้อยกว่า 10 ปี	$\bar{X}$ 4.336	4.336	4.210 -.126*	4.065 -.271*
	10-20 ปี	4.210			-.145*
	มากกว่า 20 ปี	4.065			
ด้านการปฏิบัติตน	น้อยกว่า 10 ปี	$\bar{X}$ 4.481	4.481	4.230 -.251*	4.299 -.296*
	10-20 ปี	4.230			-.044
	มากกว่า 20 ปี	4.299			

ตาราง 21 (ต่อ)

สภาพการดำเนินงาน เสริมสร้างวินัย นักเรียนในโรงเรียน	ประสบการณ์ ในตำแหน่ง	$\bar{X}$	ประสบการณ์ในตำแหน่ง		
			น้อยกว่า 10 ปี	10-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
สภาพโดยรวม (X)		$\bar{X}$	4.391	4.231	4.160
	น้อยกว่า 10 ปี	4.391		-.160*	-.231*
	10-20 ปี	4.231			-.071
	มากกว่า 20 ปี	4.160			

จากตาราง 21 พบว่า ระดับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง น้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10 - 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการแต่งกาย โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่มีความแตกต่างกัน

ด้านความประพฤติ โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหาร

และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการปฏิบัติตน โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่มีความแตกต่างกัน

ตาราง 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ที่มีต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
1. ด้านการแต่งกาย	ระหว่างกลุ่ม	.475	2	.237	.569	.567
	ภายในกลุ่ม	160.267	384	.417		
	รวม	160.742	386			
2. ด้านความประพฤติ	ระหว่างกลุ่ม	.627	2	.313	.798	.451
	ภายในกลุ่ม	150.800	384	.393		
	รวม	151.426	386			
3. ด้านการปฏิบัติตน	ระหว่างกลุ่ม	1.423	2	.712	1.556	.212
	ภายในกลุ่ม	175.631	384	.457		
	รวม	177.054	386			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	.703	2	.352	.863	.423
	ภายในกลุ่ม	156.349	384	.407		
	รวม	157.053	386			

จากตาราง 22 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน ผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านและนำผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม และปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ย มาสร้างคำถามเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

การดำเนินงาน เสริมสร้างวินัย นักเรียนในโรงเรียน	สภาพ			ปัญหา			สรุป
	ค่า เฉลี่ย	แปลค่า	หมายเหตุ	ค่า เฉลี่ย	แปลค่า	หมายเหตุ	
1. ด้านการแต่งกาย	4.28	สูงกว่า	×	1.87	ต่ำกว่า	×	ไม่ต้องพัฒนา
2. ด้านความประพฤติ	4.21	ต่ำกว่า	✓	1.90	ต่ำกว่า	×	ควรพัฒนา
3. ด้านการปฏิบัติตน	4.30	สูงกว่า	×	1.96	สูงกว่า	✓	ควรพัฒนา
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26			1.91			

หมายเหตุ ✓ ต้องพัฒนา

× ไม่ต้องพัฒนา

จากตาราง 23 พบว่า สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน
2 ด้าน ต้องหาแนวทางพัฒนา ได้แก่ ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน ผู้วิจัย
ได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางการ
พัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

3.1.1 ด้านความประพฤติ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความคิดเห็นคล้าย
และสอดคล้องกัน สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ ได้ดังนี้

ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของความประพฤติ มีการ
แต่งตั้งคณะกรรมการ กำกับดูแลและตรวจสอบ ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างและปลูกฝัง
พฤติกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความประพฤติดี
กล่าวยกย่องชมเชยให้รางวัลเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียนคนอื่น

- “...ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของความ
ประพฤติ...”
(นรมน ไกรสกุล, สัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2563)
- “...ครูกล่าวยกย่องชมเชยให้รางวัลและคะแนน
ความประพฤติ...”
(เสกศิลป์ กิณเรศ, สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2563)
- “...แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบงานด้านความ
ประพฤติ โดยมีการกำกับดูแลและตรวจสอบกระบวนการทำงาน มีการประชาสัมพันธ์ผล
การปฏิบัติงานทุกภาคเรียน...”
(ธวัชชัย ไพใหญ่, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2563)
- “...มีการปฏิบัติในทางเดียวกัน ป้องปราม มีฝ่ายดูแล
ที่เป็นมิตร แต่งตั้งคณะกรรมการระดับชั้นรวมไปถึงสรวัดรณักเรียน...”
(เพลินพิศ ธรรมรัตน์, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2563)
- “...จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังพฤติกรรม
ที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยการสอดแทรกในวิชาหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน...”
(สันติชัย พรหมอาร์กัย, สัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2563)
- “...ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นต้องมีข้อมูลนักเรียน
เป็นรายบุคคลที่เชื่อถือได้...”
(วิภาส วันตา, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2563)
- “...ครูควรจัดกิจกรรมด้านความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น...”
(บุญถม บุตรมา, สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2563)
- “...ประสานเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน รับทราบสภาพ
และปัญหาพร้อมกันหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยที่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำ
ชั้นต้องมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เชื่อถือได้...”
(ณัฐพล สาคะศุภฤกษ์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2563)

“...ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความประพฤติดี
กล่าวยกย่องชมเชยให้รางวัลเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียนคนอื่น...”

(ประไพพร ปุณริบูรณ์, สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2563)

“...วางแผนการดำเนินงานระเบียบของโรงเรียนด้าน
ความประพฤติของนักเรียน โดยการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร คณะครู นักเรียน
ผู้ปกครองนักเรียน ตลอดจนคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อหารูปแบบความประพฤติ
ของนักเรียนที่สอดคล้องกับระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ...”

(อุทัย อินทะนาม, สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2563)

3.1.2 ด้านการปฏิบัติตน

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความคิดเห็นคล้าย
และสอดคล้องกัน สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ ได้ดังนี้

ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี อบรมและชี้แจงแนวปฏิบัติให้กับ
นักเรียนได้อย่างถูกต้อง มีกฎระเบียบอย่างชัดเจน จัดกิจกรรมสอดแทรกหรือบูรณาการ
ประกาศ ยกย่อง มอบรางวัล ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง ชุมชนรับทราบ ประสาน
เครือข่ายร่วมกันดูแลเอาใจใส่ ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ
และอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

“...ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการปฏิบัติตน
ในโรงเรียน...”

(นรมน ไกรสกุล, สัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2563)

“...อบรมและชี้แจงแนวปฏิบัติหน้าเสาธงเรื่องของการ
ปฏิบัติตนของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง...”

(ประไพพร ปุณริบูรณ์, สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2563)

“...โรงเรียนควรมีกฎระเบียบของการปฏิบัติตน
ของนักเรียนที่ชัดเจน...”

(วิภาส วันตา, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2563)

“...ควรมีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันของผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และผู้ปกครอง ของการปฏิบัติตนในโรงเรียน...”

(บุญถม บุตรมา, สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2563)

“...ครูควรมีการเสริมแรงและให้รางวัล บันทึกคะแนน เรื่องของการปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างของนักเรียน...”

(ณัฐพล สาตะศุภฤกษ์, สัมภาษณ์, 19 สิงหาคม 2563)

“...จัดกิจกรรมอบรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการแสดง ความเคารพ การมีสัมมาคารวะ การพูดและการควบคุมตนเอง สอดแทรกหรือบูรณาการ ทุกรายวิชา...”

(อุทัย อินทะนาม, สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2563)

“...มีการประกาศ ยกย่อง มอบรางวัลให้กับนักเรียน ที่ปฏิบัติตนตามระเบียบอย่างถูกต้องของโรงเรียนและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง ชุมชน รับทราบ...”

(สันติชัย พรหมอารักษ์, สัมภาษณ์, 22 สิงหาคม 2563)

“...จัดกิจกรรมบูรณาการกับการเรียนการสอน ในรายวิชาลูกเสือ...”

(เสกศิลป์ กิณเรศ, สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2563)

“...มีการประสานเครือข่ายระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน...”

(ธวัชชัย ไพไหล, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2563)

“...ร่วมกันดูแลเอาใจใส่นักเรียน ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอและอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ...”

(เพลินพิศ ธรรมรัตน์, สัมภาษณ์, 23 สิงหาคม 2563)

3.2 สรุปผลการวิเคราะห์การสัมภาษณ์ และแนวทางการพัฒนาการ ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบึงกาฬ ดังนี้

3.2.1 ด้านความประพฤติ

ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของความประพฤติ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบงานด้านความประพฤติ โดยมีการกำกับดูแลและตรวจสอบกระบวนการทำงาน มีการประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานทุกภาคเรียน จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยการสอดแทรกในวิชาหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ประธานเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน รับทราบสภาพและปัญหาพร้อมกันหาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยที่ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้นต้องมีข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เชื่อถือได้ ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความประพฤติดี กล่าวยกย่องชมเชยให้รางวัลเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักเรียนคนอื่น

3.2.2 ด้านการปฏิบัติตน

ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการปฏิบัติตนในโรงเรียน มีการอบรมและชี้แจงแนวปฏิบัติให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โรงเรียนมีกฎระเบียบของการปฏิบัติตนของนักเรียนอย่างชัดเจน จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการแสดง ความเคารพ การมีสัมมาคารวะ การพูดและการควบคุมตนเอง สอดแทรกหรือบูรณาการทุกรายวิชา มีการประกาศ ยกย่อง มอบรางวัลให้กับนักเรียนที่ปฏิบัติตามระเบียบอย่างถูกต้องของโรงเรียนและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง ชุมชนรับทราบ รวมไปถึงมีการประสานเครือข่ายระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนร่วมกันดูแลเอาใจใส่นักเรียน ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอและอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. การอภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีลักษณะการเปิดสอนต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน
5. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน
6. เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ อยู่ในระดับมาก
2. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน
3. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน
4. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน
5. สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 213 คน ครูผู้สอน จำนวน 2,700 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 89 คน ครูผู้สอน จำนวน 298 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 387 คน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ คือ ลักษณะการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน และปัญหา คือ สิ่งที่เป็นอุปสรรคหรือข้อขัดข้องที่ทำให้การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนไม่สำเร็จตามความคาดหวังหรือตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยกำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติตน มีลักษณะเป็นแบบ สอบถาม มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด
4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ปรีกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา รูปแบบและภาษาให้ถูกต้อง นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 จำนวน 59 ชุด แล้วนำไป วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและรายด้าน (Item Total Correlation) ตามวิธีการของ เพียร์สัน โดยเลือกข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's α -Coefficient) ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นในแต่ละด้าน ดังนี้ สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนก 0.241 – 0.831 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.952 ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน ค่าอำนาจจำแนก 0.256 – 0.954 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.992

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ให้ออกหนังสือเพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ทั้ง 89 โรงเรียน ที่เป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหาร 89 คน และครูผู้สอน จำนวน 298 คน ให้ช่วยตอบแบบสอบถาม จำนวน 387 ฉบับ ผู้วิจัยไปแจกและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 387 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

6.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด 387 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 มาวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าร้อยละ (Percentage)

6.2 วิเคราะห์สภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.3 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพและลักษณะการเปิดสอนต่างกัน ใช้การคำนวณโดยใช้สถิติการทดสอบค่าที ชนิดกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน (t-test Independent Samples)

6.4 เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดและประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน ใช้การคำนวณโดยใช้สถิติการทดสอบเอฟ (F-test) แบบการวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA)

6.5 วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยสรุปเป็นประเด็นสำคัญดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติตน ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ ตามลำดับ

2. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.91$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติตน ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกาย ตามลำดับ

3. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหาร

4. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน

5. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

6. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน

7. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

8. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน

9. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการแต่งกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า โดยรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง น้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10 - 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการแต่งกาย โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่มีความแตกต่างกัน ด้านความประพฤติ โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านการปฏิบัติตน โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน มากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่มีความแตกต่างกัน

10. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน

11. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ที่ควรได้รับการพัฒนา จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน ซึ่งวิธีการพัฒนาประกอบด้วย การเป็นแบบอย่างที่ดี การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและการตรวจสอบ การจัดกิจกรรมบูรณาการ การให้รางวัล ยกย่องชมเชย และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการปกป้องดูแลและส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบอย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติตน ด้านการแต่งกาย และด้านความประพฤติ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งสามารถอธิบายเหตุผลประกอบในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

1.1 ด้านการแต่งกาย พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีในการแต่งกาย มีการกำหนดกฎระเบียบแบบปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน มีการตรวจสอบ กำกับติดตามทุกวัน จัดกิจกรรมอบรมชี้แจงและตักเตือน ส่งเสริมวินัย

และสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียน มีการออกเยี่ยมบ้านพบปะผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางแก้ไขพัฒนาาร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัตติกา จอกทอง (2557, หน้า 132-137) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนด้านการแต่งกาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะรัฐ ศรีวะสุทธิ (2557, หน้า 72) ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 พบว่า ด้านการแต่งกาย ตามความคิดเห็นของครูต่อสภาพการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านความประพฤติ พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ผู้บริหารและครูผู้สอนเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความประพฤติ การแสดงกิริยาและการใช้วาจาที่สุภาพ มีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัตติกา จอกทอง (2557, หน้า 132-137) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่า การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนด้านการตรงต่อเวลาและด้านความสะอาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธิรพงศ์ ฤกษ์ขำ (2552, หน้า 60) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานวินัยนักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า ด้านการประเมินพฤติกรรมนักเรียน โดยภาพรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการปฏิบัติตน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ผู้บริหารและครูผู้สอนมีการส่งเสริม กำกับ ติดตามการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียนอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัตติกา จอกทอง (2557, หน้า 132-137) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1 พบว่า การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนด้านการแสดงความเคารพและด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธิรพงศ์ ฤกษ์ขำ (2552, หน้า 59) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการดำเนินงานวิจัย

นักเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า ด้านการกำหนดกฎระเบียบวินัยนักเรียน โดยภาพรวมมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการปฏิบัติตน ด้านความประพฤติ และด้านการแต่งกาย ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ซึ่งสามารถอธิบายเหตุผลประกอบในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

2.1 ด้านการแต่งกาย พบว่า อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ อาจเนื่องจากโรงเรียนได้กำหนดระเบียบการแต่งกายของนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร และแจ้งให้ทราบโดยทั่วกัน ดูแลเอาใจใส่นักเรียนให้ประพฤติด้านการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน อย่างจริงจัง กำหนดมาตรการลงโทษที่เหมาะสม ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น พบปะนักเรียนทำกิจกรรมโฮมรูมและตรวจ กำกับ ติดตามช่วยเหลือ ชี้แนะการแต่งกายของนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูยกย่อง ชมเชยให้รางวัลแก่นักเรียนตัวอย่างที่แต่งกายได้ถูกต้องตามระเบียบการแต่งกายของโรงเรียน นักเรียนรุ่นพี่เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนแก่รุ่นน้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปิยะรัฐ ศรีวะสุทธิ์ (2557, หน้า 73) ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 พบว่า ด้านการแต่งกาย ตามความคิดเห็นของครูตอปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณรุจี สะอาด (2558, หน้า 80) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า ปัญหาวินัยนักเรียน ด้านการแต่งกาย โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิกร เหมือนสมัย (2560, หน้า 74) ได้ศึกษาได้ศึกษาปัญหาวินัยของนักเรียนของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า ปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนด้านการแต่งกาย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

2.2 ด้านความประพฤติ พบว่า อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

อย่างสม่ำเสมอ ครูใช้วิธีแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนมากกว่าใช้วิธีการลงโทษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 56) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความประพฤติ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พุฒิพงศ์ ทรงนวล (2556, หน้า 61) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความประพฤติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรรณรุจี สะอาด (2558, หน้า 81) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความประพฤติ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิกร เหมือนสมัย (2560, หน้า 75) ได้ศึกษาได้ศึกษาปัญหาวิสัยทัศน์ของนักเรียนของโรงเรียนนิคมสร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า ปัญหาการประพฤติผิดวินัยของนักเรียนด้านความประพฤติ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

2.3 ด้านการปฏิบัติตน พบว่า อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้มีการวางระเบียบที่ว่าด้วยแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียนที่ใช้เป็นแนวทางเดียวกัน ครูจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมอย่างต่อเนื่อง ครูและผู้ปกครองร่วมรับผิดชอบปรับปรุงแก้ไข เมื่อนักเรียนทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุปราณี สุวรรณฉวี (2554, หน้า 56) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนวัดสุทธาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่า ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการปฏิบัติตน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พุฒิพงศ์ ทรงนวล (2556, หน้า 61) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านความรับผิดชอบโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรรณรุจี สะอาด (2558, หน้า 81) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า ปัญหาวิสัยทัศน์นักเรียนด้านการปฏิบัติตน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับน้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิกร เหมือนสมัย (2560, หน้า 74) ได้ศึกษาได้ศึกษาปัญหาวิสัยทัศน์ของนักเรียนของโรงเรียนนิคม

สร้างตนเองจังหวัดระยอง 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า ปัญหาการประพุดิผิตวินัยของนักเรียนด้านการปฏิบัติตน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

3. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากกว่าผู้บริหาร ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนมีการประชุมชี้แจงระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเกี่ยวกับ การส่งเสริมวินัยให้นักเรียนได้รับทราบและถือปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยนักเรียน และนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ มีการกำหนดกิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนไว้อย่างชัดเจน ตลอดทั้งมีระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551 (2551, หน้า 2-9) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัตติกา จอกทอง (2557, หน้า 135) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาคร ทองทิพย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาคร ทองทิพย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกัน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา

เป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนมากขึ้นได้พูดคุยกับนักเรียนที่มีปัญหาและให้คำปรึกษา แนะนำประสานความร่วมมือกับครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาในการให้ความช่วยเหลือ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาและคิดว่าการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนควรได้รับการดูแลจากครู อย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันการปกครองดูแลนักเรียนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางทางการเรียนรู้ ทั้งผู้บริหารและครูต่างร่วมมือกันทำงานด้านวิสัยทัศน์นักเรียน ได้เห็นสภาพและปัญหาร่วมกัน อีกทั้งสภาพแวดล้อมของโรงเรียน สภาพแวดล้อมของการทำงาน การอยู่ร่วมกัน จึงทำให้ความเห็นต่อสภาพการเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โชคชัย สาสิงขร (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การเสริมสร้างวิสัยทัศน์ของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา จังหวัดสุรินทร์ พบว่า การเสริมสร้างวิสัยทัศน์ของนักเรียน จำแนกตามเขตพื้นที่อำเภอ โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

6. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวิสัยทัศน์นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ลักษณะการเปิดสอนต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเพราะครูให้ความรู้และเข้มงวดตรวจตรา ตักเตือน นักเรียนที่ทำผิดทุกครั้ง ศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายกรณีแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุ เน้นการลงโทษอย่างจริงจัง ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนมีความตระหนักและจิตสำนึกที่ดี ฝ่ายบริหารต้อง นิเทศกำกับติดตาม ด้านความรับผิดชอบต้องชี้แจงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในองค์กรวม และรายชั้นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

พุดิพงศ์ ทรงนวล (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและการเสริมสร้างวินัย โรงเรียนบ้านธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัญหาการประพฤติ ผิดวินัยนักเรียน จำแนกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษาด้านความประพฤติ ไม่แตกต่างกัน โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาการประพฤติผิดวินัยนักเรียนมากกว่าระดับชั้นประถมศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรรณรุจี สะอาด (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียนบ้านแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 พบว่า ปัญหาวินัยนักเรียนของโรงเรียน จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

7. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนทุกขนาดได้ดำเนินการส่งเสริมวินัยนักเรียน ตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรเกียรติ จอมไพศรี (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัตติกา จอกทอง (2557, หน้า 135) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 พบว่า การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

8. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ทุกด้านไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนแต่ละขนาดนั้นได้ให้ความสำคัญที่เท่ากัน มีกฎระเบียบแบบ

แผนการปฏิบัติตนของนักเรียนทั้งที่ทางโรงเรียนและทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ จึงส่งผลให้ความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา โดยรายด้านความสะอาด โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

9. สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านความประพฤติและด้านการ ปฏิบัติตน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการแต่งกาย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย รายคู่ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า โดยรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง น้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10 - 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการแต่งกาย โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่มีความแตกต่างกัน ด้านความประพฤติ โดยรวมของ ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 และผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการปฏิบัติตน โดยรวมของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง มากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่ง 10-20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิบัติของแต่ละโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีการกำหนดแนวทางที่อาจจะไม่เหมือนกัน ซึ่งบางโรงเรียนอาจจะกำหนดแนวทางขึ้นมาเป็นของตนเอง จึงทำให้ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาดร ทองทิพย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีประสบการณ์ต่างกัน โดยรายด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนอาจไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในตำแหน่ง จึงส่งผลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทวีศักดิ์ ใจนวน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

11. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ที่ควรได้รับการพัฒนา จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านความประพฤติและด้านการปฏิบัติตน สรุปได้ดังนี้

11.1 ด้านความประพฤติ คือ

11.1.1 ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องของความประพฤติ

11.1.2 แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบงานด้านความประพฤติ

11.1.3 จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังพฤติกรรม

11.1.4 ประสานเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน

11.1.5 ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนที่มีความประพฤติดี

11.1.6 มีการกำกับดูแลและตรวจสอบกระบวนการทำงาน

มีการประชาสัมพันธ์

11.2 ด้านการปฏิบัติตน คือ

11.2.1 ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการปฏิบัติตนในโรงเรียน

11.2.2 โรงเรียนควรมีกฎระเบียบของการปฏิบัติตนของนักเรียน

ที่ชัดเจน

11.2.3 จัดกิจกรรมอบรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการแสดงความเคารพ การมีสัมมาคารวะ การพูดและการควบคุมตนเอง สอดแทรกหรือบูรณาการทุกรายวิชา

11.2.4 ประกาศ ยกย่อง มอบรางวัลให้กับนักเรียนที่ปฏิบัติตนตามระเบียบอย่างถูกต้องของโรงเรียนและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครอง ชุมชนรับทราบ

11.2.5 ประสานเครือข่ายระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมกันดูแลเอาใจใส่นักเรียน ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปึงกาฬ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โรงเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรนำผลการวิจัยไปปรับใช้พัฒนาวินัยของนักเรียนในโรงเรียน ให้เหมาะกับบริบทของโรงเรียนและสภาพปัจจุบัน

1.2 ผู้บริหารโรงเรียน ควรให้ความสนใจในการพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติของโรงเรียนและด้านความประพฤติของนักเรียน

1.3 ครูผู้สอนควรเอาใจใส่ต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดปลูกฝังและสร้างความตระหนักต่อการปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัดสม่ำเสมอ

1.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับนโยบายควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผน กำกับ ติดตาม นิเทศ ช่วยเหลือและส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน ควรมีการอบรมพัฒนาครูในด้านการพัฒนาวินัยนักเรียน

1.5 ผู้ปกครองและชุมชน ควรให้การสนับสนุนสถานศึกษา ให้มีการพัฒนาวินัยนักเรียนอย่างต่อเนื่องและให้ความช่วยเหลือสถานศึกษา ในการกำกับติดตามพฤติกรรมนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียนในโรงเรียน

2.2 ควรทำการวิจัยการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างวินัยของนักเรียนในโรงเรียน ด้วยเทคนิควิธีการใหม่ ๆ

2.3 ควรทำการวิจัยสร้างรูปแบบการบริหารงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551 ก). *ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. 2551*. ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 2-19.
- _____. (2548 ง). *ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียน และนักศึกษา พ.ศ.2548*. ราชกิจจานุเบกษา. หน้า 18-19.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา.
- ครุฑชิต ไทรรัตน์. (2563). *การพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านขว้างคลีชูชาติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชายแดน เดชาฤทธิ์. (2561). *การศึกษาประสพการณ์การทำผิดวินัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดปทุมธานี*. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ต. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ชาญชัย ศรีเพชร. (2557). *การเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนสว่างแดนดิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชูชัย อาจวิชัย. (2553). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนร่มเกล้าพิทยาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- โชคชัย สาลิวงษ์. (2552). *ศึกษาการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่ชายแดนไทย-กัมพูชา จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

- ณภััสสร เสนอเพ็ง. (2556). การวิจัยเชิงปฏิบัติแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน
โรงเรียนนาวาราชกิจพิทยานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- ณัฐพร ฝ่ายจันทร์. (2560). การพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียน
อนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
บึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐพล นพแก้ว. (2550). การมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
โรงเรียนคลองใหญ่วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรstadt.
งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉิรพงศ์ ฤกษ์ขำ. (2552). สภาพและปัญหาการดำเนินงานวิจัยนักเรียนของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- ทวีศักดิ์ ใจนวน. (2554). การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ทวีศักดิ์ อริยวัฒน์วงศ์. (2551). การประเมินโครงการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียน
วัดไร่ขิงวิทยา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ทำนอง คະสุตใจ. (2556). การพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนดอนเสียวแดงพิทยาคม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- นำฝน กุลชุตินธร. (2552). ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการประพฤติผิดวินัยของ
นักเรียนโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี. งานนิพนธ์กศ.ม. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิกร เหมือนสมัย. (2560). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของโรงเรียนนิคม
สร้างตนเองจังหวัดระยอง4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง
เขต 1. งานนิพนธ์กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.

- ประไพ เดชวรรณ. (2550). พฤติกรรมด้านวินัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ปรินทร ใหม่คามิ. (2556). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างวินัย
ในตนเอง ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหอยป่าหวาย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรรณรุจี สะอาด. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยของโรงเรียนบ้านแก้ว
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. งานนิพนธ์ กศ.ม.
ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พระครูสมุห์ศรีนัย ปญญาวิชโร. (2556). การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนวัดเปาโรหิตย์ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พร.ม.
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พวงผกา แซ่ตัน. (2554). การศึกษาวินัยนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวังจันทร์วิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. งานนิพนธ์กศ.ม. ชลบุรี:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรินทร์ จันทร์ดาประดิษฐ์. (2553). การพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียน
ด้านความสะอาดและการแต่งกาย โรงเรียน ที่ โอ เอวิทยา (เทศบาล 1
วัดคำสายทอง) สังกัดเทศบาลเมืองมุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร :
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- พุดิพงศ์ ทรงนวล. (2556). ปัญหาและการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้าน
ธรรมรัตน์ จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มนตรี ระเบียบศรี. (2552). ศึกษาสาเหตุและแนวทางป้องกันและแนวทางแก้ไขปัญหา
การประพฤติผิดวินัยของนักเรียนโรงเรียนสวนป่าเขาชะอางค์ สังกัดองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มัตติกา จอกทอง. (2557). การส่งเสริมวินัยนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอปลาปาก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1.
วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 4(3), 65–76.

- ยุวระธิดา ไตรธรรม. (2558). การเสริมสร้างควมมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- รัตนดิฏฐาภรณ์ บัววัฒน์. (2551). การศึกษาพฤติกรรมการทำผิดวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ตามทัศนะของครูผู้สอน. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตนภรณ์ สมบัติตรา. (2552). การศึกษาควมมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวย. (2558). แผนกลยุทธ์ปฏิบัติการโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวย. ปึงกาฬ: โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวย.
- _____. (2558). สารสนเทศโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวย. ปึงกาฬ: โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวย.
- วิทยา จิตเงิน. (2552). การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบโรงเรียนบ้านกรูด อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิภาวี วิชัยวงษ์. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนหัวหินวัฒนาลัย อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์. ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิศิษฐ์ อ้นขวัญเมือง. (2552). การปฏิบัติตามวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อวิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สาคร ทองทิพย์. (2557). การพัฒนาวินัยนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). แนวทางการนำมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ. (22 ตุลาคม 2562). *แผนพัฒนา
การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2559-2563*. เรียกใช้เมื่อ 22 ตุลาคม 2561 จาก บึงกาฬ
[ออนไลน์]: <http://www.plan.ictbk.net/>
- _____. (22 ตุลาคม 2562). *รายงานผลการพัฒนาคุณภาพประจำปีการศึกษา 2561*.
เรียกใช้เมื่อ 22 ตุลาคม 2562 จาก บึงกาฬ [ออนไลน์]
<http://www.plan.ictbk.net/>
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2555). *หลักสูตรเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างศีลธรรม
คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา*.
กรุงเทพฯ : พี.เอ.ลีฟวิ่ง.
- สิทธิพันธ์ บุญชู. (2550). *ปัญหาการประพฤติผิดวินัยและแนวทางการพัฒนาวินัย
ของนักเรียนโรงเรียนบ้านป่ายุบ (บ้านที่ประชาชนุเคราะห์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาชลบุรี เขต 1*. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุคนธา ศรีภา. (2552). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนราชประช
านุเคราะห์ 32 จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดสำนักบริหารการศึกษาศรีสะเกษ*.
งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุทธิดา รักษาพันธ์. (2550). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
ด้านความมีระเบียบวินัยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนสวรรค์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม.สกลนคร:
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุเทพ แสงธรรม. (2553). *การบริหารการประพฤติผิดวินัยของนักเรียน โรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครินทร์.
- สุปราณี สุวรรณฉวี. (2554). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียน
วัดสุทธาวาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศลบุรี เขต 3*.
งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุรเกียรติ์ จอมไพเราะศรี. (2553). *การพัฒนาวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2552). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พิมพ์ครั้งที่ 14*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุรักษ์ เจือจันทร์. (2551). *การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านโพธิ์ศรีวิทยา อำเภอศรีนครภูมิ จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อมรรัตน์ พันสนาชี. (2557). *การศึกษาวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดระนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14*. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัญชิสา สุรีย์แสง. (2553). *การใช้กิจกรรมพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอี่ยมพร ลาโยธี. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียง*. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Balderson, Daniel Wesley. (2004). *The Effect of a Personal Accountability and Personal Esponsibility Model on Urban Elementary Student Positive Social and Off-task Behaviors*, Abstracts International.
- Bollinger, Lee Stephen. (2002). *The effects of a Mandatory school Uniform Policy on School Crimate and Student Discipline in an Urban Middle School*. Dissertation Abstracts International. 63(3): 2052-A, 2002.
- Cranley, Mary Elizabeth. (2003). *Tessaan School: The Moral Life of a Thai Primary School*, Dissertation Abhtracts International.
- Enciso, Raymond Paz. (2001). *Perception of Student Discipline: Viewpoints of Student, Teacher, and Administrators*, Masters Abstract International.

- Guepet, S. J. (2003). *Parental contact and student discipline in the classroom setting*. Retrieved November 26, 2013, from [http: Aquila.edu/theses Dissertations/2072](http://Aquila.edu/theses/Dissertations/2072).
- Jonkey, Kelli C. (2003). *The Relationship Between School Uniform and a Reduction in Student Behavioral Problems*, Masters Abstracts International.
- Wilson SJ, (2007). *School-based interventions for aggressive and disruptive behavior update of a meta-analysis Dissertation Abstracts International*. 33(2 Suppl) SI30-43; Aug, 2007.
- Rice, R.C. (1981). A comparison of perceptions of school discipline between student, school administrators. *Dissertation Abstracts International*, 37(7), 3862-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. รศ.ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผศ.ดร.ฉวีชัย ไพใหญ่ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นายสันติชัย พรหมอารักษ์ คีษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
4. นายเสกศิศิลป์ กิณเรศ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโสกโพธิ์โสกพอก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
5. นายบุญถม บุตรมา ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะเพื่อหาแนวทางพัฒนา

1. ผศ.ดร.ธวัชชัย ไพใหญ่ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผศ.ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ กรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นางนรมน ไกรสกุลศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบึงกาฬ
4. นายสันติชัย พรหมอาร์ักษ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
5. ดร.อุทัย อินทะนาม ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงของหลวงวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
6. นายรวิภาส วันตา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงชมภู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
7. นายเสกศิศิลป์ กิณเรศ ผู้อำนวยการโรงเรียนโสภโฑธิโสภพอก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
8. นายบุญถม บุตรมา ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนาจ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
9. นายณัฐพล สาตะคุฤกษ์ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านดงชมภู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
10. นางประไพพร ปุณริบูรณ์ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหนองสิมโนนสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

รายชื่อสถานศึกษาที่ทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

โรงเรียนขนาดเล็ก ทดลองแบบสอบถาม จำนวน 5 โรงเรียน

1. โรงเรียนบ้านนางามเล่า อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
2. โรงเรียนบ้านโคกแสง อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
3. โรงเรียนบ้านหนองตากวย อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
4. โรงเรียนบ้านนาฮี อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร
5. โรงเรียนบ้านโพนก่อ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร

โรงเรียนขนาดกลาง ทดลองแบบสอบถาม จำนวน 6 โรงเรียน

1. โรงเรียนบ้านโนนอุดม อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
2. โรงเรียนบ้านดอนแดงเม่นใหญ่ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร
3. โรงเรียนเพ็ญพิทยาพัฒนา อำเภอดำตาล จังหวัดสกลนคร
4. โรงเรียนบ้านท่าควายอำเภอดำตาล จังหวัดสกลนคร
5. โรงเรียนบ้านท่างาม อำเภอดำตาล จังหวัดสกลนคร
6. โรงเรียนบ้านคำลอดพื้น อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

โรงเรียนขนาดใหญ่ ทดลองแบบสอบถาม จำนวน 2 โรงเรียน

1. โรงเรียนอนุบาลวานรนิวาส (ราษฎร์บำรุง) อำเภอวานรนิวาส
จังหวัดสกลนคร
2. โรงเรียนอนุบาลบ้านม่วง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภผล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชชัย โพไพล

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภามล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายสันติชัย พรหมอารักษ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภากล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโสภโพนโสภพอก

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

U. eumm

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภาผล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๓๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายบุญถม บุตรมา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ จำนวน ๑ ชุด
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

N. amn

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภผล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๗๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๕๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพ ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวแก่นักศึกษาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

U. Eunon

(รองศาสตราจารย์ ดร.หาญชัย อัมภผล)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๕๗ ๐๒๒๕

โทรสาร ๐ ๔๒๕๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๒๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ตำบลเมืองเก่า
อำเภอเมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพ ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพไหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๙๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุ่มทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางนรมน ไกรสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาสภาพ ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชัยคุณ)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายสันติชัย พรหมอารักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๕๒๑๒๒๙๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรชัยญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโสภโพรโสภพอก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุมัทนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาสภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงขงหลงวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุภัทษา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาสภาพ ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงชมพู

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุ่มทนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาสภาพ ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๙๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายบุญถม บุตรมา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สมัทนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพ ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางประไพพร ปุณรีบูรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๕๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุ่มทนา หาญสุรีย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาสภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรชญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๕๔๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นายณัฐพล สาคะศุกฤกษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นายสัตยา ไชยเชษฐ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๒๕๑๑๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุmithนา หาญสุริย์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาสภาพ ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ตามความมุ่งหมายของการทำวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นายสัตยา ไชยเชษฐ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๐๑๘๐ ๕๓๔๗

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน
 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
คำชี้แจง

1. สภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน
 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยกำหนดไว้ 3 ด้าน
 คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติ

2. แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพ คือ ลักษณะการปฏิบัติงานหรือการ
 ดำเนินงานด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน และปัญหา คือ สิ่งที่เป็นอุปสรรคหรือ
 ข้อขัดข้องที่ทำให้การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนไม่สำเร็จตามความ
 คาดหวังหรือตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยกำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ
 และด้านการปฏิบัติ

3. การตอบแบบสอบถามในแต่ละขั้นตอนมีคำชี้แจงไว้ละเอียดแล้ว กรุณา
 ได้ตอบทุกส่วนทุกตอนและตรงกับสภาพที่เป็นจริง

4. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อ
 การศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ต่อไปผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความ
 ความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นายสัตยา ไชยเชษฐ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1

สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

1. สถานภาพ
  - ผู้บริหาร
  - ครูผู้สอน
2. ลักษณะการเปิดสอน
  - ประถมศึกษา
  - ขยายโอกาส
3. ขนาดของโรงเรียน
  - โรงเรียนขนาดเล็ก
  - โรงเรียนขนาดกลาง
  - โรงเรียนขนาดใหญ่
4. ประสบการณ์ในตำแหน่ง
  - น้อยกว่า 10 ปี
  - 10-20 ปี
  - มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2

สภาพและปัญหาเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาเกี่ยวกับวินัยนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้วิจัยกำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านการปฏิบัติ

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับสภาพและปัญหาวินัยนักเรียนในแต่ละด้านว่าในแต่ละข้อนักเรียนมีระดับสภาพและปัญหาวินัยนักเรียนมากน้อยเพียงใด

- 5 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา เกี่ยวกับวินัยนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา เกี่ยวกับวินัยนักเรียนอยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา เกี่ยวกับวินัยนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา เกี่ยวกับวินัยนักเรียนอยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง สภาพ/ปัญหา เกี่ยวกับวินัยนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

วินัยนักเรียน	สภาพ					ปัญหา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
28. การให้รางวัลนักเรียนที่มีความประพฤติดี พุดสุภาพเรียบร้อย										
29. การควบคุม ดูแล ชี้แนะให้นักเรียนประพฤติถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน										
30. การแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเพื่อแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน										
31. การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบให้นักเรียน										
32. การยกย่องผลงานด้านการมีวินัยของนักเรียน										
33. การควบคุมการเข้าแถว และการดูแลเอาใจใส่ของครูประจำชั้นอย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้นักเรียนคิดว่าตนเองอยู่ตามลำพัง										
34. การกล่าวตักเตือนนักเรียนด้วยเหตุผลสร้างความเข้าใจ ตระหนักถึงการทำความผิดของนักเรียน										
35. การกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการนักเรียนประจำห้องเรียนในการคอยช่วย กำกับดูแลความประพฤติของนักเรียนในห้อง										
36. การดำเนินการของครูประจำชั้นเมื่อนักเรียนขาดเรียน หนีเรียน หรือมาโรงเรียนสายเป็นประจำ										

วิทยุนักเรียน	สภาพ					ปัญหา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
60. การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ										

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีแนวทางในการพัฒนาด้านการปฏิบัติตนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่า ให้ความอนุเคราะห์เสนอแนวทางพัฒนาในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

นายสัตยา ไชยเชษฐ์
นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 24 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ สภาพ ปัญหาและแนวทาง
 การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
 เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านการแต่งกาย									
1	การกำหนดระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งกายให้เกี่ยวข้องทราบอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	การสวมเสื้อของนักเรียนตามแบบที่ทางโรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	การปักชื่อและเครื่องหมายลงบนเสื้อของนักเรียนให้ถูกต้องตามที่โรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	การสวมใส่กางเกง/เข็มขัด/กระโปรงของนักเรียนได้ถูกต้องตามวันและระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	การใส่รองเท้าและถุงเท้าของนักเรียนได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	การสวมเครื่องประดับของนักเรียนเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนกำหนดไว้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	การไว้ทรงผมของนักเรียนได้ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	กายแต่งกายของนักเรียนได้ถูกต้องตามวัน ที่ทางโรงเรียนกำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านการแต่งกาย									
9	การตรวจความเรียบร้อยของการแต่งกายนักเรียนหน้าเสาธงหรือก่อนเข้าชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	การตรวจสอบ กำกับ ติดตามการแต่งกายนักเรียนของครูเวรประจำวันในเวลาเข้าก่อนเข้าแถวและหลังเลิกเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	การอบรมนักเรียนหน้าเสาธงของครูเวรประจำวันเกี่ยวกับวินัยการแต่งกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	การประกวดและมอบรางวัลให้กับนักเรียนที่แต่งกายสะอาดและเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	การของครูประจำชั้นในการทำกิจกรรมไฮ้มรุมเพื่อตรวจ กำกับ ติดตาม ช่วยเหลือชี้แนะการแต่งกายรายบุคคล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	14. การตักเตือนนักเรียนของครูเมื่อเห็นนักเรียนประพฤติผิดวินัยด้านการแต่งกายของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูในด้านแต่งกายที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	การดำเนินการของคณะกรรมการนักเรียนในการควบคุม ดูแล ชี้แนะเกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนให้ถูกต้องตามระเบียบการแต่งกายของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านการแต่งกาย									
17	การจัดกิจกรรมส่งเสริมวินัย สร้างจิตสำนึกให้นักเรียนประพฤติ ถูกต้องตามระเบียบการแต่งกาย ของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	การกำหนดมาตรการการลงโทษ ที่เหมาะสมในกรณีที่นักเรียนประพฤติ ผิดวินัยด้านการแต่งกายของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	การกำกับ ติดตาม ประเมินผลการ ปฏิบัติของครู ด้านการแต่งกาย นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	การออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครู ประจำชั้นเพื่อพบปะพูดคุยกับ ผู้ปกครองเกี่ยวกับประพฤติดินวินัย ด้านการแต่งกายของนักเรียน และหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านความประพฤติ									
21	การตั้งมีกฎระเบียบของโรงเรียน ด้านความประพฤติของนักเรียนไว้ อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	การประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ ด้านความประพฤติอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	การชี้แจงและทำความเข้าใจเรื่อง กฎระเบียบด้านความประพฤติของ นักเรียนให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและ กรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานทราบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านความประพฤติ									
24	การมอบรางวัลให้แก่ักเรียนตัวอย่างที่มีความประพฤติดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	การกำหนดมาตรการลงโทษที่เหมาะสม และการติดตามผลการพัฒนา ปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	การจัดทำข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคลที่เชื่อถือได้ ของครูประจำชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	การให้รางวัลนักเรียนที่มีความประพฤติดี พุดสุภาพเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	การควบคุม ดูแล ชี้แนะ ให้นักเรียนประพฤติถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	การแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเพื่อแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	การจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบให้แก่ักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	การยกย่องผลงานด้านการมีวินัยของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านความประพฤติ									
33	การควบคุมการเข้าแถว และการดูแลเอาใจใส่ของครูประจำชั้นอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้นักเรียนคิดว่าตนเองอยู่ตามลำพัง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	การกล่าวตักเตือนนักเรียนด้วยเหตุผลสร้างความเข้าใจ ตระหนักถึงการทำผิดของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	การกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการนักเรียนประจำห้องเรียนในการคอยช่วยกำกับดูแลความประพฤติของนักเรียนในห้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	การดำเนินการของครูประจำชั้นเมื่อนักเรียนขาดเรียนหรือมาโรงเรียนสายเป็นประจำ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	การดำเนินการของครูในการให้ความรู้ให้คำปรึกษา และการป้องกันการกับสารเสพติด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูให้แก่ นักเรียน ในการแสดงกิริยา ใช้น้ำจาทิสภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	การให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ของ ผู้ปกครอง และชุมชน ในการด้านความประพฤติของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านความประพฤติ									
40	การติดตามและประเมินผลด้านความ ประพฤติของนักเรียน ตามระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ								
ด้านการปฏิบัติตน									
41	การกำหนดกฎระเบียบของโรงเรียน ด้านการปฏิบัติตนของนักเรียนมีความ ชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	การอบรมและชี้แจงเกี่ยวกับแนวปฏิบัติ ตนในโรงเรียน ให้นักเรียนทราบ และปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	การแนะนำให้นักเรียนรู้จักควบคุม ตนเอง ในการมีสัมมาคารวะ การพูดจา และการสำรวม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เกี่ยวกับการแสดงความเคารพ อย่างถูกต้องในโอกาสต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	การแสดงออกของนักเรียน ถึงการเป็น ผู้มีสัมมาคารวะต่อครู หรือผู้ใหญ่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46	การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูในการ แสดงความเคารพตามแบบอย่างของ ประเพณีไทย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	การประกาศ ยกย่อง มอบรางวัลให้กับ นักเรียน ที่ปฏิบัติตนตามระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ด้านการปฏิบัติตน									
48	การส่งเสริมให้นักเรียนแสดงความเคารพรุ่นพี่ ครู และผู้ใหญ่เมื่อได้พบและจากกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49	การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	การสอดแทรกแนวทางการปฏิบัติตนของนักเรียนลงในหลักสูตรทุกระดับชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
51	การสร้างเจตคติที่ดีของนักเรียนในการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
52	การเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนของครูในด้านการปฏิบัติตนในโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
53	การกล่าวตักเตือนของครูเมื่อนักเรียนมีการปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
54	การยอมรับและปฏิบัติตนของนักเรียนตามข้อกำหนดด้านการปฏิบัติตนของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
55	การพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนตามกฎระเบียบด้านการปฏิบัติตนของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
56	การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนรุ่นพี่ให้กับรุ่นน้อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
57	การเปิดโอกาสให้นักเรียนที่ประพฤติผิดระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
58	การมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ปรับปรุงและแก้ไข ของครูและ ผู้ปกครอง เมื่อนักเรียนทำผิด กฎระเบียบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
59	การให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ของ ผู้ปกครอง และชุมชน ในการปฏิบัติตน ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
60	การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติ ตนตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 25 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม สภาพการ
 ดำเนินงาน เสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา
 ประถมศึกษาบึงกาฬ

สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน	ข้อ	r
1. ด้านการแต่งกาย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .791	1	.584
	2	.656
	3	.584
	4	.606
	5	.455
	6	.563
	7	.721
	8	.765
	9	.584
	10	.555
	11	.641
	12	.496
	13	.668
	14	.586
	15	.568
	16	.577
	17	.615
	18	.639
	19	.533
	20	.414
2. ด้านความประพฤติ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .912	21	.877
	22	.592
	23	.436
	24	.519
	25	.533

ตาราง 25 (ต่อ)

สภาพการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน	ข้อ	r
2. ด้านความประพฤติ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .912	26	.420
	27	.528
	28	.383
	29	.320
	30	.666
	31	.552
	32	.335
	33	.708
	34	.632
	35	.808
	36	.567
	37	.611
	38	.426
	39	.524
	40	.661
3. ด้านการปฏิบัติตน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .931	41	.771
	42	.352
	43	.326
	44	.832
	45	.576
	46	.533
	47	.515
	48	.639
	49	.698
	50	.755
	51	.855

ตาราง 26 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม ปัญหาการ
 ดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา
 ประถมศึกษาปทุมธานี

ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน	ข้อ	r
1. ด้านการแต่งกาย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .959	1	.861
	2	.845
	3	.672
	4	.742
	5	.887
	6	.591
	7	.888
	8	.844
	9	.784
	10	.784
	11	.928
	12	.257
	13	.584
	14	.809
	15	.452
	16	.847
	17	.857
	18	.851
	19	.938
	20	.776
2. ด้านความประพฤติ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .986	21	.908
	22	.946
	23	.938
	24	.917
	25	.918

ตาราง 26 (ต่อ)

ปัญหาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนในโรงเรียน	ข้อ	r
2. ด้านความประพฤติ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .986	26	.859
	27	.868
	28	.925
	29	.813
	30	.891
	31	.742
	32	.872
	33	.900
	34	.923
	35	.933
	36	.844
	37	.934
	38	.765
	39	.929
	40	.792
3. ด้านการปฏิบัติตน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .984	41	.789
	42	.905
	43	.916
	44	.919
	45	.835
	46	.757
	47	.944
	48	.894
	49	.936
	50	.912
	51	.967

ภาคผนวก จ

ภาพประกอบการวิจัย

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ ผศ.ดร.ธวัชชัย ไพโรจน์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สัมภาษณ์ 23 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ ผศ.ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สัมภาษณ์ 23 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ นางนรมน ไกรสกุล ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบึงกาฬ สัมภาษณ์ 22 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ นายสันติชัย พรหมอาร์ักษ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ สัมภาษณ์ 22 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ ดร.อุทัย อินทะนาม ผู้อำนวยการโรงเรียนบึงของหลวงวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
สัมภาษณ์ 20 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 7 มภาษณ์ นายรวิภาส วันตา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านดงชมภู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
สัมภาษณ์ 19 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ นายเสกศิศิลป์ กิณเรศ ผู้อำนวยการโรงเรียนโสภโฑธิโสภพอก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
สัมภาษณ์ 20 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ นายบุญถม บุตรมา ครู วิทยาลัยชานาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลสาสนธิธิอำนาจ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
สัมภาษณ์ 18 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ นางประไพพร ปุณฺธิบุรณฺ์ ครู วิทยาลัยนหะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนหนองสิมโนนสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
สัมภาษณ์ 18 สิงหาคม 2563

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นายณัฐพล สาคะศุภฤกษ์ ครู วิทยาลัยนหะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านดงชมภู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
สัมภาษณ์ 19 สิงหาคม 2563

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายสัตยา ไชยเชษฐ์
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535
ภูมิลำเนา	จังหวัดสกลนคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	58 หมู่ 5 ตำบลนาซอ อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวนวย อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ
ประวัติทางการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองนาหารสมสนุกวิทยา ตำบลนาซอ อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2550	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส ตำบลวานรนิวาส อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2553	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส ตำบลวานรนิวาส อำเภอวานรนิวาส จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2559	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2564	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2560	ครูผู้ช่วย โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวนวย ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2562-ปัจจุบัน	ครู โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวนวย ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ